



NEKISZÁLLT
Regisztrált Lap

VILÁG PROLETÁRIAI EGYESÜLTJEI

VÖRÖS LOBOGÓ

Az R. M. P. Arad-városi és rajoni bizottsága, a városi és rajoni néptanács lapja

XIII. évfolyam, 3741. szám

1957. március 7. csütörtök

4 oldal, 20 bant

A nők ünnepének küszöbén

Ünnepi műszak

A Nők Nemzetközi Napja tiszteletére a Vörös Trió gyár dolgozói is ünnepi műszakot szerveztek. Hétfőn a gombolyító- és Kettő-osztályon indult el a műszaki verseny, mely kedden a kötőző és a többi osztályokon folytatódott.

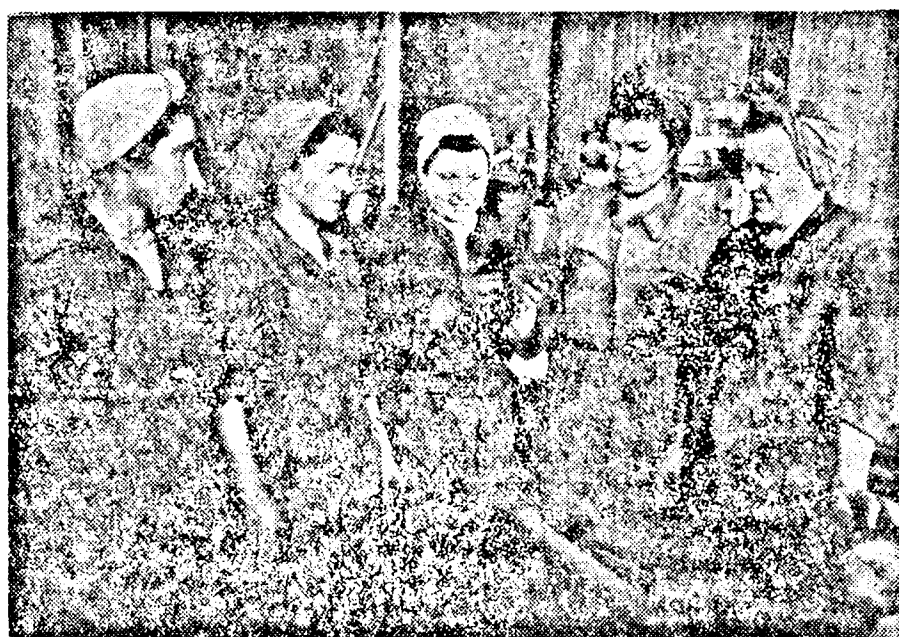
A gombolyító-osztályon ezen a napon, mint Schmitmeister Miklós főmester mondta, egyetlen kérés, de még egyetlen szóváltás sem volt az egész osztályon. A lelkes munka bizonyította, hogy az osztály napi ter-
vét 101 százalékkal teljesítette. Különösen Belean Silvia, Mocuța Zorita és Tirilescu Elena érdemeinek dícséretet, akik ez alkalommal is első-
voltak.

Kedden a kötőző-osztályon kö-
vették példájukat. Itt is már előző
nap rendbetették a gépeket, biztosít-
tották az anyagot. Reggel, amikor a
gyár szíréhez a munka kezdetét je-
lezte, valamennyi munkás gépe mel-
lett szorgoskodott. Ezen az osztályon
Kern Aranka, Balló Jolán, valamint
Kiss Katalin és Süss Margit fiatal
dolgozó nők teljesítményei mutatko-
znak a legszebbeknek.

Amikor ünnep
előtt állunk, nem-
csak külsősége-
ben készülünk fel
arra, de belsőleg, lélekben is az
ünnep hangulatát hordozzuk. Meg-
tisztulunk és fölemelkedünk, homlo-
kunk gondokszántotta reddt is be-
sugározza az ünnepi mosoly fénye.
Az ünnepvárásnak ilyen hangulatá-
val lépem be az újradíj Elena Pavel
kollektív gazdaság vezetőtanácsának
irodájába, hogy a nők közeledő nem-
zetközi napja alkalmából szembe-
kerüljek a gazdaság élenjáró, érde-
mes női dolgozóival.

Belépésemkor, mintha az ünnep
szimbólumaként megelevenedett vol-
na a bejáratlalt szemközti falról
rámosolyogó, ölében gyermekét tartó
anya plakátja és rámköszönt volna
az alatta levő felirattal: „Ejlen má-
rcius 8-ika, a nők nemzetközi napja!”
Önkéntelen fejbőlintással viszonzom
am az üdvözlést s aztán Vidican
Rozalia elvtársnőhöz, a gazdaság
könyvtár- és vörös-sarok felelőséhez
fordultam. Ő kérésre elmondta,
hogy a gazdaság mintegy százal
számláló női dolgozó tagja közül,
igen nehéz a kiválókat megne-
vezni, mert mindegyikük kifogástal-
an végzi el a rájukbízott mun-
kát. Mégis, — mondta, — háromról
kell megemlékeznie, mint akik min-
taképei társaiknak. Ezek: Lazar Ele-
na IMSZ-tag, a 2. számú és Fere-
steanu Maria az 1-es számú mezel-,

A NEHÉZIPARBAN



A Iosif Ranghet szerszámgépgyár öntődjében az Ocskó Teréz mag-
készítő brigádöt Pécsai Ilona vezeti. Az öttagú női brigád ezen a külön-
leges munkahelyen is jól megállja helyét.

Rendszeres munkájuk lehetővé teszi, hogy március 8-i vállalásu-
kat — a 10 százalékos termelteljesítést — valóra is váltsák.

Az Elena Pavel kollektív gazdaságban

valamint Breinich Terézia, a
Március 8 kertészbrigád tagjáról
Vidican elvtársnő pártvonalon, ol-
vasokörök szervezésében, könyvtér-
jesztésben tüntette ki magát.

A felsorolt élmunkások nem vol-
tak jelen s így nem volt alkalmam
átadni nekik, szimbolikusan a Vö-
rös Lobogó és a földkerekségben élő
sokmillió dolgozó nőársuk üdvözle-
tét, forró kézszorítás formájában.
Figurájukról sem tudok személyes
találkozás nyomán képet festeni. De
ez nem is fontos. Leiki szememmel
magam előtt látom őket. Mert típu-
sok ők, akik magot vetve a kollek-
tív földjébe, a béke magvait ülte-
tik el; amikor pedig aratnak, az élet
nek aratnak és nem a halálnak, a
háborúnak, amiről hallani sem akar-
nak többé.

A béke szerszámaival, kapával,
kaszával, sarlóval, gereblyével ke-
zükben őrzik a „béke aranykapu-
ját”, hogy annak küszöbét a háború
soha többé át ne lépheesse; a Vidican
Rozáliát pedig a szovinizmus
csendőre véresre ne verhesse többé,
mert magyarul, az anyanyelvén mert
beszélni és „fajfertőzést” követeli
el, amikor magyar léte román em-
ber felesége mert lenni!

Ti drága dolgozó nők, lányok, hit-
vesek, édesanyák, „alkotó társaik

szívében dobog-
tok” és ott éltek
örök életet a világ
békeszerető népei
dobogó szívében.

Serestély Béla

Az OCL Aprozar női dolgozói

Március 2-án az aradi Aprozar
női dolgozói március 8-a tiszteletére
ünnepi műszakot tartottak.

Az Aprozar üzemi bizottsága mel-
lett működő nőbizottság mozgósít-
totta a raktárak és elosztóhelyek
asszonyait, (akik az alkalmazottak
mintegy 90 százalékát teszik ki),
hogy az ünnepi műszak napja ki-
emelkedő eredményeket hozzon. Az
ünnepi műszak eredményeinek elem-
zésekor megállapítást nyert, hogy a
napi tervet a nők 189 százalékkal tel-
jesítették.

Az elosztó egységek közül különös-
képpen kitűntek a 2., 8. és 9. számú
egységek munkatársaságai. A 2.
számú egység felelőse, Ciocirlau
Lucrēja kiszolgáló, női munkabri-
gádöt szervezett.

Az Aprozar üzletfelelősnői és el-
árusítónői az ünnep tiszteletére ve-
senyt kezdeményeztek és odaadás-
sal dolgoztak a vásárlók pontos,
gyors kiszolgálása érdekében.

Az Aprozar

helyi kereskedelmi vállalat
női bizottsága.

A mezőgazdaság szocialista átalakításáért

Meggyőződtek a nagy- üzemi szocialista gazdálkodás felsőbbrendűségéről

Mondorlakon és a hozzá tartozó
Csicsérden egyre több egyéni gaz-
dálkodó dolgozó paraszt győződik
meg a nagyüzemi szocialista gaz-
dálkodás felsőbbrendűségéről. Ez
éven a község kollektív gazdasá-
gaiba három, míg a mezőgazdasági
társulásokba tizenhét kis- és közép-
gazdasággal rendelkező paraszt
kérte felvételét. Jelenleg újabb nyolc
kérvény vár választásra. A mezőgaz-
dasági társulások földterülete ezen-
nel 132 hektárral növekszik. Azok
közül, akik meggyőződtek a szocia-
lista gazdálkodás felsőbbrendűségé-
ről megemlíthetjük Hotaran Dra-
gan, Bozgan Sofiat, Ciocirean Pas-
cut, Popi Savetát, Nedescu Gligo-
riet és másokat.

Mondorlak községben a mezőgaz-
daság szocialista átalakításában el-
ért sikerekhez nagymértékben hozzá-
járultak a pártalapszervezetek, a
néptanácsi képviselők, a tömegsze-
vezetek tagjai és a különböző intéz-
mények alkalmazottai. Az agitató-
rok közül Mihuta Traian, Ciocuban
Pascu, Ciocuban Cornelia, Cristea
Gheorghe, Vinet Dimitrie vezettek
eredményes munkát a mezőgazda-
ság szocialista átalakításáért.

Százhatvankilencel növekedett Pécskarajon- ban a kollektív gazda- ságok és mezőgazdasági társulások taglétszáma

Pécska rajonban is egyre több
egyéni gazdálkodó dolgozó pa-
raszt győződik meg a nagyüzemi
szocialista gazdálkodás felsőbbren-
dűségéről. Idén a mezőgazdasági
társulásokba negyvenkilenc család,
több mint 200 hektár területtel kér-
te felvételét, míg a kollektív gazda-
ságokba hetvenöt család iratkozott
be. Február folyamán a nagylaki
kollektív gazdaságba nyolc, a né-
metszentpéteribe ugyancsak nyolc,
a szemlaki kollektív gazdaságba
pedig hat egyéni gazdálkodó kér-
te felvételét. A rajon mezőgazdasá-
gi szocialista egységei vezetőségei-
nél még számos olyan kérvény ta-
lálható, amelyet rövidesen a köz-
gyűlés elé terjesztenek jóváhagyás
végett.

Ó-Bodrog szocialista falu

Ó-Bodrog faluban néhány évvel
előtt alakították meg a kollektív
gazdaságot és a mezőgazdasági
társulást. A falunak e két szocia-
lista egysége minden esztendőben
jóval nagyobb hektáronkénti ter-
més hozamot takarított be, mint a

kis- és középgazdaságokkal rendel-
kező dolgozó parasztok. Ez a tény
és a pártalapszervezet politikai fel-
világosító munkája nagymértékben
hozzájárult ahhoz, hogy az elmúlt
napokban az utolsó dolgozó paraszt
is kérte felvételét. Jelenleg a kollek-
tív gazdaságban negyvenhárom, míg
a mezőgazdasági társulásban het-
venhárom család dolgozik.

Szemlakon

mezőgazdasági társulás alakult

Szemlakon a községi pártalap-
szervezet, a néptanács végrehajtó
bizottsága, a rajoni pártbizottság és
a rajoni néptanács segítségével
hathatós tevékenységet fejtett ki az
egyéni gazdálkodók soraitban
azért, hogy meggyőzzék őket; ala-
kítsanak mezőgazdasági társulást.
Az agitátorok és a néptanácsi kép-
viselők politikai munkájukban pél-
dáként említhetjük a helybeli kollek-
tív gazdaságnak az utóbbi években
elért szép eredményeit. Az agitató-
rok és a képviselők tevékenysége
nem volt hiábavaló. Napról-napra
növekedett azoknak a száma, akik a
mezőgazdasági társulás megalakítá-
sát kérték. Kérésük teljesedett. Nem-
rég harminchat családdal és nyolc-
vanhat hektár szántóföldterülettel
alakították meg a mezőgazdasági
társulást.

A szocialista tábor egysége — a szocializmus építésének előfeltétele

A nemzetközi kommunista mozga-
lomban az utóbbi időben erőteljes elmé-
leti és gyakorlati jellegű alkotó
tevékenység bontakozott ki.

Bezajlott az SzKP XX. kongressz-
szusa, e világszerte nagy visszhang-
got kiváltó esemény, amelynek tör-
ténelmi jelentőségét az egész világon
elismerik. Az SzKP XX. kongressz-
szusa mélyrehatóan elemzte korunk
valóságának legújabb és legfonto-
sabb időszéri kérdéseit s új, hatal-
mas elméleti és gyakorlati értéktu-
dományos téziseket dolgozott ki, erő-
teljes lendületet adva az egész mun-
kásmozgalomban a marxi-lenini esz-
méken alapuló alkotó gondolkodás
fejlesztésének.

Lezajlott a Kínai Kommunista Párt
kongresszusa, amely nemzetközi ér-
vényű téziseinek gazdagságával je-
lentősen hozzájárult a marxizmus-
leninizmus fejlesztéséhez. Megtartot-
ták kongresszusait a tőkés orszá-
gok legnagyobb kommunista pártjai
— a Francia Kommunista Párt és az
Olasz Kommunista Párt, amelyeken
megvitatották a békeharc, a demokrá-
ciáért és a szocializmusért folyó harc
fő kérdéseit és országok körülmé-
nyei között. Eleven alkotó tevékeny-
ség folyik a többi testvérpártoknál is.
Megemlíthetjük a Csehszlovákiai
Kommunista Párt, a Bolgár Kommu-
nista Párt dokumentumait, a Lengyel
Egyesült Munkáspárt KB VIII. ple-
naris ülésének határozatait. A kom-
munista és munkáspártok világosan
elemzték a magyarországi esemé-
nyekhez vezető belső és külső ténye-
zőket.

Pártunk életében az utóbbi évben
szintén fontos események történtek.
Megtartották az RMP II. kongressz-
zusát, amely szocialista építésünk
nagyszabású programját jelölte ki,
lezajlott a KV 1956 márciusi plená-
ris ülése, amely megvitatta az SzKP
XX. kongresszusának tanulságait, va-
lamint az RMP KV 1956 júliusi és
decemberi plenaris üléseit, amelyeken
megvitatották a szocialista építésnek
és a nép életszínterének emelésének
alapvető problémáit, a szocialista
demokrácia fejlesztését, a dolgozó
tömegek egyre szélesebbkörű bevo-
nását az állami és gazdasági vezetés
munkájába, stb.

A jelenlegi korszak méltán kerül
be az egyik legdagdagabb korszak-
ként a marxizmus-leninizmus fejlő-
désének történetébe. — Maga az élet
bizonyította be, mennyire meddők
az imperializmus ideológusainak jósá-
lai, amelyek szerint a marxizmus-
leninizmus „elavult” és „holt dogmá-
vá” változott. Soha még ennyire nem
állott világosan mindenki előtt a
marxi-lenini tanítás örökke elevenen
ható fiatalága, az a képessége, hogy
tudományosan elemesse és megma-
gyarázza a társadalmi élet legújabb
jelenségeit és megmutassa a társa-
dalmi fejlődés helyes útját.

Ez az alkotó tevékenység jól kife-
jezőre a kommunista és munkáspár-
tok között lefolyt véleménycserekből
is, amelyeknek az a céljuk, hogy
gazdagítsák a közös tapasztalatokat,
a marxi-lenini eszmék megingatha-
tatlán alapján szorosabba vonják e
pártok közti, a munkásosztály ösz-
szes szervezetei között kapcsolatokat,
erősítsék a szocializmus pozíciót.

A most lezajló vita keretében nem-
régiben egy cikk jelent meg a Borba-
ban „Lojális szocialista vita, vagy
elvtelen polemizálás?” címmel, a-
mely azt a célt tűzte maga elé, hogy
szintén hozzájáruljon az ezirányú te-
vékenységhez. A fentiek fényében
azonban meg kell mondanunk, hogy
nem érthetünk egyet a Borbá-nak az-
zal a felfogásával, amely szerint
mindazokat, akik nem helyeslik a ju-
goszláv elvtársak bizonyos nézeteit,
az jellemző, hogy „nem tesznek
semmiféle komoly erőfeszítést az idő-
szerű kérdések elemzésére”, „rend-
szerint skolasztikus, holt érveket”
használnak fel, „menekülnek a való-
ságtól”, „félnek az újítól”,
vagy „képtelenek az újat meg-
látni”; hogy „szimplizmus” jelle-
mezze őket, stb., stb. Így jellemzi
a lap a jugoszláv cikkírók téziseire
válaszó anyagokat, jóllehet ezek
között sok olyan van, amely a nem-
zetközi kommunista és munkásmoz-
galom szempontjából létfonosságú,
mélyreható marxi-lenini elemzéseket
és értékes eszméket tartalmaz.

„Másképp — hangsztatja a Borba
a jugoszláv elvtársak anyagaira utal-
va — vannak lelkiismeretes kísérle-
sek a szocializmus előtt álló problé-
mák elvi elemzésére.”
Ha azonban elfogadjuk ezeket a
szempontokat, az azt jelentené, hogy
jelenleg a munkásmozgalomban csak
a jugoszláv cikkírók és teoretikusok,
vagy pedig azok, akik teljes egészé-
ben magukéba teszik álláspontjaikat,
az egyedüliek, akik alkotó módon
gondolkoznak, s a marxizmus fejlesz-
tése az ő monopóliumuk volna.
A kommunista és munkáspártok
valamennyi országban a kommunis-
tákra jellemző szerénységgel mindig
arra törekedtek, és az erőteljes alkotó
tevékenység jelenlegi szakaszában
még inkább arra törekednek, hogy
hozzájáruljanak a marxizmus-lenin-
izmus közös kincsestárának gazda-
gításához.
Természetesen Jugoszláviában is
erőfeszítések történnék, kutatások
folytak a szocialista építés formái-
nak és módszereinek területén, s ezeket
a gyakorlati eredmények tükrében
figyelmesen kell tanulmányozni. De
nem tekinthetjük jogosnak egyes ju-
goszláv cikkíróknak azt a hajlamát,
hogy magukat tüntetik fel az alkotó
marxizmus egyedüli hordozóinak és
így tagadják más pártok hozzájárulá-
sát és tapasztalatait, azt a képes-
ségüket, hogy alkotó módon tudnak
gondolkozni.

Ezzel kapcsolatban rá kell mutat-
nunk arra, hogy nem helyesüljük
azokat az éles kitételeket, amelyek a
vita során egyes jugoszláv cikkírók,
valamint más kommunista és mun-
káspártok cikkírói részéről egyaránt
elhangoztak. Az ilyen hangnem káro-
san hat ki a helytelen szempontok
kiküszöbölése és a marxi-lenini el-
vek kidomorítása érdekében folyó
gyümölcsöző véleménycserekre, káro-
san hat ki a baráti kapcsolatok me-
gerősödésének ügyére és a nézeteltéré-
sre okot adó kérdések elvtársias
megoldására.

Ami bennünk illet, nem akarunk
és nem akarjuk semmiképpen a véle-
ménycsereit éles polemikává változtat-
ni, noha a megvitatott kérdések tar-
talmát tekintve komoly fenntartásaink
és észrevételeink voltak és vannak
sok olyan szemponttal szemben, ame-
lyeket egyes jugoszláv elvtársak cik-
kekben, vagy beszédekben hangoz-
tatnak.

Szükségesnek véljük azonban véle-
ményt nyilvánítni néhány kérdés-
ben, annál is inkább, mert egyes
újabb megjelent anyagok, mint
például K. Popovics elvtársnak, a
JSZNK külügyi miniszterének, a Skupsz-
csinában elmondott beszéde, a Borba
cikke és más cikkek a szocializmus
építő népek szempontjából, a béke
ügye és a világ társadalmi haladá-
sának szempontjából alapvető fonto-
ságu, lényeges dolgokat vetnek fel.

Elsősorban magáról a szocialista
országok egységéről eszméjéről van
szó.

I.
A mai korszak fő jellemvonása,
hogy a szocializmus kilépett egyetlen
ország keretéből és a kapitalista
rendszerrel szembenálló világrend-
szerré vált. A szocializmus világrend-
szérének létrejötte napjaink objektív
valósága, a jelenkori társadalom fejlő-
déstörvényeinek megnyilvánulása.
Ebben rejlik e rendszer legyőzhetel-
ségének forrása — ellenlében a
tőkés rendszerrel, amelyet a történe-
lem törvényei elkerülhetetlenül pusztul-
tatásra ítélek.

A szocialista országok magától ér-
tetődően szüntelenül fejlesztették és
erősítették egységüket és szolidaritá-
sukat, kölcsönösen segítettek egy-
mást a szocialista építésben és a
nemzetközi imperializmus agresszív
akciói elleni védekezésben.
A Borba cikke szerint azonban a
szocialista tábor országait csupán
„látszólagos”, „nem reális”, „gépies
egység” fűzi össze. A Borba azt írja,
hogy e „nem reális egység” reális
egységgé változtatása olyan kérdés,
amelynek megvalósításához „még
hosszu időre van szükség”, stb.
Nyilván meg kell mondanunk a ju-
goszláv elvtársaknak: a tényeknek
ilyenszerű beállításra elferdíti a való-
ságot. Korántsem arról van szó,
hogy „megteremtjük” és még hozzá
„hosszu idő múlva” a szocialista tá-
bor egységét! Ez az egység megvan
s az évek folyamán megszilárdult,
megacélozódott a közös erőfeszítések
során; kiállta a sok megpróbáltatást,
a különféle ellenségek számos táma-
dását, bebizonyította rendíthetetlen
erejét és életképességét.
A legutóbbi időszak, a legreakció-
sabb erők támadásának időszaka va-

lóságos tűzpróbának vetette alá a
szocializmus országainak egységét.
Ez az egység ismét bebizonyította
erejét és életképességét, ismét meddők-
nek bizonyult a reakciónak a szocia-
lista tábor felbomlásába vetett re-
ménykedése. Aki tagadja a szocialista
országok reális és mélyreható egysé-
gét, az a nyilvánvaló tényeket ta-
gadja.

A szocialista tábor egységének és
testvéri szolidaritásának alapját
olyan tényezők alkotják, mint az ál-
lamrendszer közös jellege — amely-
ben a munkásosztály tölti be a vezető-
törő szerepet — a nemzeti függet-
lenség és a nép forradalmi szocialis-
ta vívmányai megvédésének közös
érdeke, a szocialista építés és a bé-
kevédelem céljainak egysége, a mar-
xizmus-leninizmus közös ideológiá-
ja. A szocialista országok fejlődésé-
vel, a szocializmus világrendszerének
megszilárdulásával egyre szélesebb
övezetet fogott át a szocialista orszá-
gok egysége: kialakult a szocializmus
világ gazdasági rendszere, a szocia-
lista tábor közös piaca, kibontakozik
a szocialista nemzetközi munkameg-
osztás, az előnyös kooperáció minden
egyes szocialista ország és az egész
szocialista tábor hasznára.

Ezek a tényezők léteznek, hozzá-
tartoznak napjaink kétségbevonhatat-
lan valóságához, ahhoz az alapvető,
közös érdekekre épült reális és szer-
ves egységhez, amely szoros szálak-
kal fűzi össze a szocialista országok
nagy testvér családját, élükön a
Szovjetunióval.

A Szovjetunió köré tömörült szocia-
lista országok annak a ténynek a
megtámasztására indultak ki, hogy a
Szovjetunió — a munkások és pa-
rasztok első állama, amelynek testvéri
internacionális segítségével ki-
vívta szabadságukat — 40 év óta
építi a szocializmust. Ezekben az
években a Szovjetunió hatalmas vi-
lág történelmi jelentőségű tapasztalat-
okra tett szert és ezekkel gazdagít-
totta az egész nemzetközi munkás-
mozgalmat. A Szovjetunió fejlett szocia-
lista gazdasággal, mérhetetlen
erőforrásokkal rendelkező gigantikus
hatalommal vált, olyan állammá, a-
melyet a kapitalizmusban ismeretlen
és megvalósíthatatlan gazdasági fejlő-
dési ütem jellemez. A Szovjetunió
szilárd elhatározása, hogy elősegíti
a többi szocialista ország gyors fejlő-
dését s egyben minden erejét latba-
veti, hogy megvédje a szocialista or-
szágokat az imperializmus erői ré-
széről fenyegető esetleges támadás
veszélyétől. A Szovjetunió hatalmas
szerepet tölt be a nemzetközi kapo-
latokban: óriási tekintélyre tett szert
a népek körében azzal a politikájá-
val, hogy tántoríthatatlanul védelme-
zi a népek békéjét és szabadságát,
hogy küzd a gyarmati elnyomás el-
len.

A szocialista tábor alkotó orszá-
gok népei jól tudják, hogy testvéri
egységük, szolidaritásuk, barátságuk
és szövetségük megszilárdítása nél-
kül képtelenek lettek volna ellenállni
az imperialista hatalmak szervezett
nyomásának, nem tudták volna sike-
resen megvédeni forradalmi vívmá-
nyaikat és kifejleszteni a szocialista
építést.

Az imperialista agresszív körök,
élükön az Egyesült Államokkal, ép-
pen ezért összpontosított támadást
intézként a szocialista országok egy-
sége ellen s mindenekelőtt a szocia-
lista országok és a Szovjetunió ba-
ráti kapcsolatát ellen. Ezek a körök
fenyegetőzésekkel, rágalmaszolgálat-
okkal, zsarolással s a kizsákmányoló osztá-
lyok maradványaira, ügynökeik és
kém szolgálataik aknamunkájára, a
szovinizta, nacionalista elemekre, a
maradisagra támaszkodva, megpró-
bálták és minden uton-módon ma is
megpróbálják megbontani a szocia-
lista országok szolidaritását, hogy
azután egyenként leigázhassák őket.
Semmit sem támadnak propagandá-
jukban olyan dühödt, egyetlen té-
ren sem tesznek annyi erőfeszítést s
nem költenek annyit mint a szocia-
lista országok egységének aláakná-
zására. Ugy véljük, hogy ezzel a
jugoszláv elvtársaknak is számot kell
vetniük.

A jugoszláv sajtóban sokat foglal-
koznak a magyarországi események-
kel. De nem fordítanak kellő figyelm-
et arra a tényre, hogy a horthysta
— fasista ellenforradalmi erők a volt
párt- és államvezetés súlyos hibáit
kihasználva a többi között elsősorban
arra törekedtek, hogy Magyarország-
ra

(Folytatása a 3-ik oldalon)

A nagyszalontai Arany János emlékünnepek

Nagyszalonta népe nagy tömegekben vett részt az
Arany János születésének 140. évfordulója alkalmából
rendezett vasárnapi ünnepségeken.

Ez évforduló alkalmából felavatták Nagyszalontát
az Arany János emlékművet is. A múzeum avató
ünnepségén többek között részt vettek: Szemer Ferenc,
az Irószövetség titkára, Radu Boureanu, Kacsó Sán-
dor, Nagy István, Horváth Imre, Franyó Zoltán és más
írók és költők, valamint Tolnay Gábor író, a Magyar
NK Tudományos Akadémiájának levelező tagja. Arany
János életéről és írói munkásságáról Ecaterina Cra-
ciun, a Nagyváradi tartományi néptanács írórehajtó
bizottságának alelnöke, Szemer Ferenc, az Irószövetség

titkára, Danielisz Endre, az Arany János múzeum
igazgatója mondtak beszédet.

Az emlékművet a híres nagyszalontai Csonka-
toronyban rendezték be a múzeumi anyagban a nagy-
költő több mint 260 kézirata s műveinek számos kiad-
ványa szerepel. Bőséges fényképanyag mutatja be a
nagy költő küzdelmes életét. A múzeumban őrzik a költő
dolgozószobájának berendezését.

Nagyszalonta dolgozó írók, költők, tanárok helyeztek
el a költő szülőházán levő emléktáblára.

Ugyancsak vasárnap a szalontai kulturházban
Arany Jánosnak szentelt irodalmi estet tartottak.

A TÓTH ÁRPÁD IRODALMI KÖR KÖLTŐINEK VERSEIBŐL

TAVASZI KÖSZÖNTŐ

Jón már a jádintfűrtü karcsu íjja,
Könnnyü köntösét tengelt zejir.
Nem baj, hogy kopár jádnak szdráz dga
Az égre jurcsa szarkalábót ir.

Zord tél még rázza zuzmardz szakállát,
Am készen várja kökörcsines sir —
Barna rög közt kis hóvirágok állnak
Es rügyet bont az első golyahir.

NAPKELTE

Táruj fel hát te kéklő horizont!
Szép lúkos Szezám, nyisd meg rejtett zárad.
Eljött a Nap és sugárzót ont...
Nem vagyok rom, csak már egy kicsit járadt.

De reptélre edzem giönge szárnyam;
Dalomnak hangja, lendis engem bátran!
S ha Ikarusként hullanék le végre,
Nem baj! A mélyből mosolygok az égre.

Erdel Katalin

Selkilsmeretes mezőgazdasági mérnöknek

A Mosóczi-telepen tul Arad határától mintegy 2 kilométerre van a mezőgazdasági növényfajtaikat kipróbáló állami kísérleti állomás. Fialat mérnök-házaspár dolgozik itt, Ursu Mihai, a telep felelőse és munkatársa, a felesége Ursu Adél, aki a különféle mezőgazdasági növényfajtaik eredményeinek összehasonlítását végzi. Ez az aprólékos és nagy figyelmet igénylő munka azt a célt szolgálja, hogy megállapítsák, melyek az éghajlatunknak és vidékünk talajának legmegfelelőbb növényfajtaik. Már eddig is kikísérletezték több olyan faj-

tát, melyek az eddiginél nagyobb terméseredményt adnak a mi vidékünkön. A mérnök-házaspár 10 éves vetésforgóval és 10 növényfajtaival dolgozik 50 hektár területen. Munkájuk főbb eredményeit csak 7 év múlva alkalmazzák majd a mezőgazdaságban.

Ursu Adél nagy elégtételt és örömet talál munkájában, melynek eredményei emelik mezőgazdaságunk színvonalát. Bár a várostól távol dolgozik, a Nők Nemzetközi Napján hozzá is elérnek az élenjáró dolgozó asszonyokat illető üdvözetek.

Teremtünk jó munkakörülményeket üzemekben

AZ ANKÉT TANULSÁGAI

Február közepén ankétot indítottunk ipari vállalatunkban ezzel a témával: „Teremtünk jó munkakörülményeket üzemünkben”. Az ankét során megjelent cikkek hét nagyobb vállalat — a Dózsa György butorgyár, a November 7 Gépipari üzem, a December 30 textilgyár, a G. Dimitrov vagongyár, a I. Ranghet szerszámgépgyár, a Bernát Andor gépjármű-központ és a Coopmetál kisipari termelőszövetkezet — szerszámmellátásának sokoldalú kérdését tárgyalták különböző formákban és különféle vonatkozásokban.

Eredményesnek és hasznosnak bizonyult az ankét, ugyanis fény derült az általános problémákra és a szerszámmellátás üzemenkénti sajátosságaira is. Az előbbieket megoldósa a vállalatok felettes szerveitől — a minisztériumok megfelelő osztályaitól, — az utóbbiak pedig az említtet üzemek, vagy a velük szerződéses viszonyban levő vállalatok dolgozóitól függnek.

Melyek tehát az általános szerszámmellátási problémák? Több üzemben, mint például a I. Ranghet szerszámgépgyárban, a gépjármű-központban, a December 30 gyárban és a Coopmetál kisipari termelőszövetkezetben a központilag kiutalt kész-szerszámok mennyisége nem fedezi a szükségletet. Vonatkozik ez különösen a fémvágó szerszámokra. Egyes helyeken az is előfordul, hogy a hiányzó szerszámokat maguk is elkészíthetnék, de a vállalat felettes szervei megtiltották ezt, pedig jelenleg még sem mennyiségileg, sem pedig minőségileg nem elégítik ki a szükségleteket a központilag kiutalt, illetve kiutalt szerszámokkal. A I. Ranghet gyárban a vágószerszámok hiánya elsősorban annak ered, hogy a Fémipari és Gépjárműipari Minisztérium tavaly júliusban megtiltotta a normál szabványban szereplő szerszámok helyi készítését, ugyanis — az utasítás szerint — ezt a feladatot a rozsnófi gyárra bízta. Jelenleg azonban az a helyzet, — s ezt bizonyítja a kiutalt szerszámok elégtelen mennyisége — hogy a rozsnófi gyár nem készít elegendő szerszámot és a gyártott szerszámok többsége gyengébb minőségű, mint az azekétt a I. Ranghet gyárban készített ilyen szerszámoké volt.

A faiparban is fellelhető hasonló jelenség, ugyanis Codlean faipari felszereléseket gyártó üzem működik, de, amint ez a Dózsa György butorgyárnak készített szonító csavarok (spinglik) minőségéből kiderült, itt sem fordítanak kellő gondot a készítmények minőségére. A Dózsa György butorgyár 2000 szonító csavart kapott a Codlean üzemtől, de ezeket alig egy hétig használhatták csak és a teljesen selejt 160 darabot már használat előtt visszaküldték a Codlean-i gyárnak.

Emellett már, hogy a szerszámmellátás megoldása részben a szerszámmellátó vállalatoktól függ. Ha megvizsgáljuk az ankét anyagát, akkor láthatjuk, hogy a száltnvá-

rosi Fónagy János üzem által készített gyalukés példánál nem mindig egyforma minőségű. Sokszor egy-egy kés minősége vetekszik a külföldi vásárolt ilyen szerszámmal, máskor viszont rövid idő alatt használhatatlanná válik. A Coopmetál kisipari termelőszövetkezet dolgozóinak panaszkodnak, hogy a marosvásárhelyi Ciocanul által gyártott fűrészfejek rossz minőségűek. Panaszoktól még a Coopmetálban és másutt is, hogy a temesvári Május 8 üzemben nem vigyáznak a gyártásnál a reszelők minőségére.

Beszélünk kell itt arról is, hogy szerszámkészítő iparunk — az elért nagy sikere mellett — még számos szükséges szerszámot egyáltalán nem gyárt. A November 7 gyár főműhelyében, ahol a saját karbantartási szükségletek kielégítése mellett más szesz-, sör- és ásványvíz-malmok részére kazánokat, felszereléseket és berendezéseket gyártanak, sok baj van az úgynevezett csőprések hiánya miatt. Fűtőkazánok és lejárólátartályok építésénél pedig nélkülözhetetlen a csőprék. A fővárosi IOIR üzem jelentős sikere, hogy hegesztő-pisztoly felszerelések legkülönbözőbb változatát gyártja, de nem készít ezekhez — amire feltétlenül szükség lenne — reduktorokat.

Az ilyen és hasonló hibákat helyben nem lehet megszüntetni. De az ankét fényt derített a helyi szervezési, vagy más természetű hibára is, amely gátolja a termelői-szervek zavartalan szerszámmellátásának biztosítását. A gépjármű-központ beszerzési osztálya például nem tesz meg mindent a legegyszerűbb kézi szerszámok, — mint lakatosok számára kalapács, párhuzamos satu, stb. — beszerzésére, a November 7 gyárban kevés a műhelyben a méteres (colstock), pedig a temesvári Tehnolemn nagy mennyiségben gyárt ilyen szerszámot.

Szervezési hiba főleg a gazdaságos szerszámmellátást hiányában mutatkozik meg üzemekben és abban, hogy egyes dolgozók lelkiismeretlenül kezelik a szerszámokat, s az ilyen gondatlan egyéneket nem vonják kellő eréllyel felelősségre. Előfordul ez a I. Ranghet szerszámgépgyárban, a gépjármű-központban és másutt is. A Coopmetál kisipari termelőszövetkezetben gyakran megessik, hogy a lemezvágó olló, alig hogy megélesítették, azonnal ki is csorbitják, ugyanis lemez helyett gömbvasat vágunk vele. Hanyagul, lelkiismeretlenül kezelik a fűrészket és ezért gyakori a fűrészorék a Coopmetálnál, de más vállalatnál is.

Mint már említettük, ankétunk eredményesnek és hasznosnak bizonyult. De csak akkor lesz igazán hasznos az ankét, ha a megírt vállalatok műszaki-ügynökeit vezetői, a gyárak, üzemek és kisipari termelőszövetkezetek munkaközösségei minden tőlük telhetőt megtesznek a hibák megszüntetéséért és a fogya-

Eső után köpenyeg?

— Jegyzetek egy készülő operett-előadásról —

Eső után köpenyeg, — ez a címe annak a háromfelvonásos operettnek, amelyet a TEBA-gyár műkedvelői műsorra tültek. Az utóbbi időben örömmel tapasztaljuk: egyre több városi és falusi műkedvelő színjátszó együttes vállalkozik a nem könnyű, de megtisztelő feladatra, hogy egész estét betöltő művet mutasson be. Elismérésre méltó kezdeményezésnek tekinthetjük ezt, s meggyőződésünk, hogy az olyan tehetségekkel rendelkező színjátszó együttes, mint amelyen a Teba-gyár, sikerrel birkózhát meg ilyen feladattal. Ezért is sajnáljuk, hogy nem ejthetünk dicserő szót a műsorra tülött operettéről. Eszpedig azért nem, mert ez a bizonyos operett semmilyen vonatkozásban sem illeszkedik mai társadalmi életünk kereteibe. Témája a házasságtörés. Mégpedig ennek legocsmányabb, legaljasabb formája: házasságtörés urkedvtelésből, perverz kíváncsiságból, unalomból. Jól tudjuk mire gondol egyik-másik olvasónk: „hiszen manapság is történnek házasságtörések, s hogy az ilyesmi nem csupán a kapitalista maradvány-rétegek soraihoz fordul elő”. Igazuk van, s mégis azt kell mondanunk: léteznek különbségek. Mert más, ha a házasságtörés indítóoka léha időtöltés és más, ha a nőt és a férfit, bár törvényes kereteken kívül, de szerelem vonzza egymáshoz. Nem kétséges, hogy mindkét eset elítélendő, azonban, amíg az első esetben semmiképpen sem találhatunk enyhítő körülményt, addig az utóbbinál létezhetnek mérséklő szolgáló okok. Ilyen ok lehet például —, hogy a számtalan közül csak egyet említsünk — az a pillanatnyi felbontathatlan házassági kötelék, amely két embert akarattal ellenére

—, vagy az egyik fél akarata ellenére — összekapcsol. A mult rendszer polgári köreinek életében viszont egészen másról volt szó. Köztudomásu, hogy a felső körökhöz tartozó egyének a házasságban általában az anyagi jólét biztosítását látták két család javainak egyesítése folytán. Az egyéni boldogságot azonban rendszerint mindkét fél házasságon kívül kereste. S ez nem kis mértékben lényeges különbség. Az utóbbi ugyanis az uralkodó rétegek erkölcsi arcufatának olymértékű eltorzulását jelenti, amely morális sikon ábrázolja az illető társadalom halálódását. Az Eső után köpenyeg című operett pedig éppen a házasságtörés eme válfaját tárja élénk pimasz szemlelenséggel. Sajnos, nincs igazá Pecican elvtársnak, a TEBA-gyár kulturális részének, amikor azt mondja: „ez az operett a polgári társadalom romlott erkölcsét ostromozza”. Hát nem! Sajnos, hangsúlyozom, sajnos ez az operett nem ostromoz semmit. Ellenkezőleg, azzal az undorító könnyedséggel, kedélyességgel sikerül a szerzőnek, Békfi Istvánnak, színre vinni a kényes kérdést, amilyen könnyedséggel és kedélyességgel csaltak az akkori uralkodó-rétegek. A darabban mindenki megcsal, vagy meg akar csalni valakit. A hős családja feleségét, a feleség meg akarja csalni a férjét annak egyik barátjával, a barátok pedig szemmel láthatólag nincs szándékában ellenszegülni. A hős ügyvédtársa szintén csalsa a feleségét s a feleség sem marad férje adósa. S így tovább... három felvonáson keresztül.

A beszélgetés során megtudjuk azt is, hogy a színjátszó csoport vezetői a darab műsorra tülzésével a közönség szórakoztatására törekedtek. Soha ilyen szórakozást! Nagyon tévednek azok, akik azt hiszik, hogy a közönségnek úgy kedveznek, ha lebecsülik igényeit és ízlését.

Mindezekhez hozzájárul még az a hiba is, hogy a darab előkészítése, a színpad, a ruhák s egyebek sok pénzbe kerülnek. Higgyék el ennyi fáradsággal, költséggel — s nem utolsósorban a TEBA-gyári műkedvelők lehesztégével — sokkal értékesebb munkát is végezhettek volna. Színtre vihettek volna olyan operettet is, mint például a János vitéz, a Cigány-szeretlem, a Hegyen-völgyön lakodalom, a Madarász, az Obsitos (a Csárdás királynő) nem is beszélünk, hiszen azt az utóbbi időben már láttuk Aradon, amelyet városunk színházlatógató közönsége régen hiányol s látni óhaj. Meggyőződésünk, hogy ha ezek közül az operettek közül tülznék valamelyiket műsorukra, komoly művészi sikert aratnának.

Végül, azzal a reménnyel zárjuk e néhány sort, hogy őszinte, segiténívagyó bírálatunk nem lesz eső után köpenyeg.

Káda János

TESTNEVELÉS ÉS SPORT

A TSB-kupa döntője



Vasárnap kettős mérkőzést játszottak a Testnevelési és Sportbizottság kupa-mérkőzéseinek utolsó előtti fordulójában keretében és itt dől majd el az első hely kérdése.

Ugyanis a Fl. Rosie UTA és az Energia G. Dimitrov csapatai mérkőzést és a két — eddig veretlen együttes küzdelméből kikerülő győztes nyeri előreláthatólag a TSB serlegét. A vasárnapi kettős mérkő-

zést a Locomotiva pályáján bonyolítják le a következő sorrendben: Délután fél 3 órakor: Locomotiva — Fl. Rosie UTA II, negyed 5 órakor: Fl. Rosie UTA — Energia G. Dimitrov.

A forduló harmadik mérkőzését ma, csütörtök délután negyed 5 órakor rendezik a November 7 pályán és ezen a Fl. Rosie UTA és az Energia — Constructorul csapatai találkoznak.

A tartományi ciclocross-bajnokság

Az elmúlt vasárnapról elhalasztott országos ciclocross-bajnokság tartományi versenyt most vasárnap, március 10-én bonyolítják le Aradon. A versenyzők délelőtt 10 órakor rajtolnak az 1. számú közép-

kola előtt és ugyanoda is érkeznek. A verseny győztesei résztvesznek az országos ciclocross kerékpáros bajnokság döntőjében, amelyet március 16—17-én Kolozsváron rendeznek.

A Flamura Rosie tornaermében kezdődik ma a vívóverseny

Az országos másodosztályú vívóbajnokság küzdelmei ma, csütörtök reggel 9 órakor kezdődnek a férfi törvívó versenyével. Az első nap küzdelmeit a Fl. Rosie UTA tornatermében (Dózsa mozi felett) tartják meg, míg a verseny további részére péntek reggeltől kezdődően a volt tartományi néptanács II. épületének nagyertermében kerül sor.

Végetért a jégkorong Európa- és világbajnokság

Moszkvában befejeződött a jégkorongozók Európa- és világbajnokai tornája, amelynek döntő mérkőzésén a Szovjetunió és Svédország csapatai találkoztak. A mérkőzés rendkívül izgalmas lefolyású volt és az első harmadban a svédek 2:0 arányú vezetésre tettek szert. A második

harmadban a szovjet csapat 4 góllal szerzett és 4:2-re vezetett, de a harmadik harmadban a svédeknek sikerült egyenlítőre és miután a mérkőzés 4:4 arányban döntetlenül végződött, Svédország csapata nyerte a jégkorong Európa- és világbajnokságot.

Az RNK nemzetközi siversenye

Az RNK nemzetközi siversenyének harmadik napján Sinaia a különleges akadályversenyt bonyolították le. A verseny nagy román sikert hozott: Mihai Bira kitűnő taktikával

futott és megérdemelten szerzte meg a győzelmet. Ideje 41 mp. volt. A második helyen az osztrák Schemmel, a harmadikon a román Pandrea végzett.

Az olasz labdarugó bajnokságban

már a 22. forduló játszották le, és általában a hazai pálya előnyét élvező csapatok szerepeltek sikeresen. A forduló eredményei az alábbiak: Fiorentina — Sampdoria 3:0, Bologna — Napoli 2:1, Atalanta — Spal 1:0, Lanerossi — Torino 1:2, Genua — Palermo 2:2, Juventus — Internazionale

5:1, Milan — Padova 2:0, Triestina — Udinese 1:0, Roma — Lazio 2:2. A sorrend így alakult: Milan 34, Fiorentina 27, Internazionale, Lazio 26, Sampdoria 24, Roma, Juventus 23, Bologna, Napoli 22, Atalanta, Triestina, Udinese, Spal 20, Padova, Genova 19, Torino 18, Lanerossi 17, Palermo 16 pont.

Céllövő verseny március 8. fízsteletére

Vasárnap a Május 8 lőterén a városi Testnevelési és Sportbizottság céllövő bizottsága a Nők Nemzetközi Napja tiszteletére céllövő versenyt rendezett, amelyen az aradi sportközösségek versenyzői vettek részt. A verseny keretében két új országos tartományi csúcseredményt érték el a céllövők. Az eredmények:

1. Quintus Terezia (Locomotiva) 571 kör (új tartományi csucs), 2. Quintus Ioan (Locomotiva) 556 kör, 3. Kosztelni Márton (Dinamo) 548 kör (új tartományi ifjúsági csucs), 4. Tulbure Ecaterina (Progresul) 533 kör, 5. Czunea Béla (AVSAP) 528 kör.

HÍREK közlemények HÍREK

24 HÉT ELŐRE

Dózsa György: március 10-ig: AMI EROSEBB A SZERELEMNEL. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor. — N. Balcescu: március 10-ig: A HALATLAN HELYÖRSEG. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor. — I. L. Caragiale: március 10-ig: ERNST THALMAN, A MUNKASZÖVETKEZET VEZETŐJE. Előadások: 3, 6 és 9 órakor. — Herbák János: március 10-ig: AZ ANYA. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor. — Ifjúsági márc: 7-ig: A FOLD SOJA. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor. — Solidaritatea (Gáj): március 10-ig: BERLINI IDILL. Előadások: hétköznap: 5 és 7 órakor, vasárnap: 3, 5 és 7 órakor. Hétfőn nincs előadás. — Gorkij Maxim: március 10-ig: BEL AMI. — Ilie Pintilie (CFR) mozi: (Gradiste): március 8—10-ig: A MEXIKÓI-LANY. — „December 30” mozi: március 9 és 10-én: SZARNYAS-CSSILLAGOK. — Teba mozi: március 7-én és 8-án: BO-CASS MEG. Csütörtökön 12-kor matiné. Előadások: 3.30, 5.30 és 8.30-kor. Pénteken előadás: 3.30, 5.30 és 7.30 órakor.

AZ ARADI ÁLLAMI ROMAN SZÍNHÁZ MÜSORA a Studioban: Csütörtökön este 8 órakor: Doamna ministru, Szombaton este 8 órakor: Cel de mine. Vasárnap délelőtti fél 11 órakor: Mirandolina. Vasárnap délután 4 órakor: Doamna ministru, este 8 órakor: Cel de mine.

Rádióműsor

Csütörtök, március 7.

BUKAREST I.: 6: A Giurgiu-i néptanács zenekarának műsora. 6.15: Mezőgazdasági közlemények. 6.25: Könnnyzene. 7.10: Román népi muzsika. 7.35: Reggeli hangverseny. 8.15: Lapszemle. 8.30: Zene. 9: Operazene. 10: Zongoraszámok. 10.40: Könnnyzene. 11: Hírek. 11.03: Zene. 12: Népi melódiák. 12.35: Az IMSZ együttesének műsora. 13: Hírek. 13.10: Balettzene. 14: Operettzene. 14.45: Esztrád-hangverseny. 15: Hírek. 15.30: Népszerű román népi melódiák. 15.55: A főváros hangversenyleteléből. 16.55: Könnnyzene. 17: Hírek. 18: A népek táncából. 18.15: Itt Moszkva beszél. 18.45: Dalok. 19: Hírek. 19.05: Falvak újsága. 22: Hírek és sport. Hírek. 22.30: Román népi muzsika. 23: Éjj hangverseny. 23.52: Hírek. BUKAREST II.: 14: Hírek. 14.03: Zenés műsor. 14.35: Román népi muzsika. 15.15: Operazene. 16: Hírek. 16.20: Népi muzsika. 16.50: Szimfonikus zene. 17.35: Könnnyzene. 18: Hírek. 18.10: Népi táncok. 19.45: Válaszolunk hallgatóinknak. 19.55: „Jóéjszakát gyerekek.” 20: Hírek. 20.03: Román körzene. 20.30: Román népi muzsika. 21: Hírek. 22: Zene. 23: Hírek és sport. Hírek. 23.15: Szimfonikus hangverseny.

Tudományos előadás

A mezőgazdasági főiskola közli, hogy az állatorvosi főiskola tudományos köre csütörtökön, március 7-én délután 5 órakor a Frimu utca 15. szám alatti intézet nagyertermében tudományos előadást rendez.

Gyermekek figyelem!

Csütörtökön, március 7-én délután 4 órakor

Hókirálynő

meséjét láthatjátok a báb-színházban.

OTT LEGYETEK!

IDŐTÁRS

Március 7-én, csütörtökön az idő lassan felmelegszik. Változó felhőzet, éjszaka inkább borult idő várható. A hőmérséklet emelkedik, napközben plusz 7 és plusz 13 fok között, éjszaka 0 és plusz 4 fok között lesz. Gyenge szél, helyi ködképződés. A következő 2 napon változó-kony idő várható, a hőmérséklet fokozatosan emelkedik.

A „MAJUS 1” termelőszövetkezet keretén belül létesített új rendelő osztályon vállalkozik különböző típusú reklamerek készítését. Cím: „1 Mai” szövetkezet, Arad, Pasteur utca 15. szám.

A pártkabinet közleménye

Pénteken, március 8-án az RMP propagandistáinak előkészítése után 5 órakor a pártkabinetben.

Az Állami Antikvárium

(a Filatelia helyiségében, Köztársaság utja 80) állandóan vásárol készpénzért bármilyen nyelvű technikai, művészeti, tudományos, klasz-

szikus, szépirodalmi műveket, valamint művészeti, irodalmi, zenei lexi-konokat, muzeumi és kiállítási katalógusokat.

A szocialista tábor egysége — a szocializmus építésének előfeltétele

(Folytatás az 1-ső oldalról.)

got elszakítsák a szocialista országok családjából. Az ellenség jól tudja, hogy ha nem sikerül Magyarországot elszakítani a testvéri országoktól, akkor nem számolhatja fel az ország függetlenségét és a nép szocialista vívmányait.

Es éppen a szocialista táborhoz tartozó országok egysége, a Szovjetunióval való baráti kapcsolatainak köszönhető, hogy meg lehetett akadályozni egy olyan fasizista reakciós magyar állam kialakulását, amelynek ele összeszomszédai ellen — köztük Jugoszlávia ellen is — irányul. A szovjet nép fiai ismét vért áldoztak a magyar nép szabadságának megvédéséért. Erőteljesen, hogy a Borbában megjelent cikk szerzői és más jugoszláviai teoretikusok és vezető káderek miért nem látják meg a dolgoknak ezt az oldalát, amikor a magyarországi eseményekről beszélnek.

Ellenkezőleg, a Borba nyíltan viszaesztatja azt a cikket, „igen egyoldalúnak” nevezett tézist, amely szerint „a szocializmus a reakciós erők offenzívájára fenyegeti és ezért a szocialista országok és a kommunista pártok még szorosabb összefogására lenne szükség egymás között és a Szovjetunió körül”. A Borba azt állítja, hogy a szocialista országok egysége csak „tömb”-egység, és hogy az egység kifejezés csak idővel szabadulhat meg „tömb”-jellegű tartalmától.

K. Popovics elvtárs, a Szukcsina előtt mondott beszédében, ugyanezen eszmé mellett foglalta állást, így szék egyszerűen katonai tömbnek minősíti a szocialista országok történelmileg kialakult közösségét. Meg kell itt említenünk, hogy K. Popovics elvtárs terjedelmes beszédében sehol sem különbözteti meg a szocialista tábor országainak békés építő célkitűzéseit az imperialista hatalmak által szervezett tömbök agresszív célkitűzéseitől.

Mit jelent ez? Mindenekelőtt azt jelenti, hogy képeztetbéli, illuzórikus, vagy másodlagos fontosságu, elnagyolható tényezőnek tekintik azt a szocialista országok népeit fenyegető veszélyt, amely abból fakad, hogy az imperialista reakció nem tud megbírnivaló a szocialista országok létevel, és minden módon igyekszik csapást mérni függetlenségükre, a dolgozók szocialista forradalmi vívmányaira.

Másodszorban katonai tömb jellegét tulajdonítanak a szocialista tábornak. Minthogy azonban az összes békeszerető államok, elsősorban a szocialista országok ellenzik a világ katonai tömbökre való felosztását, ebből az következik, hogy ellenkezni kellene a szocialista tábor kétét és e tábor országait egyesítő szolidaritást is.

Harmadszorban mind a Borba álláspontja, mind pedig K. Popovics elvtárs álláspontja szerint a szocialista országok egységének alapjai a nemzetközi feszültség jelen pillanatában folytatott állampolitikával kapcsolatos konjunkturalis, ideges jellegű tényezőkre korlátozódnak, figyelmen kívül hagyva ennek az egységnek állandó, alapvető tényezőit.

Ugy véljük, hogy itt már nem a marxizmus alkotó fejlesztéséről, vagy valamilyen építő tapasztalatcsereéről van szó, hanem olyan felfogásról, amelyet mi helytelennek és károsnak tartunk, mert ez a felfogás tagadja magának a szocialista országok politikájának az alapját: ezeknek az országoknak az egységét, amelynek erősítéséért harcolunk és eltökélten harcolunk ezután is.

Napjaink problémáinak tárgyalásakor egyes jugoszláv elvtársak nem veszik figyelembe, hogy jelenleg két világrendszer van: a szocialista világrendszer és a kapitalista világrendszer. A szocialista országok egységének szüntelen erősítését nemcsak közös célkitűzéseik teszik szükségessé, hanem az említett objektív valóság is.

A különböző társadalmi rendszerű országok békés egymás mellett élésétől szóló lenini elvhez hiven, békében kívánunk élni a kapitalista országokkal. Ezeknek az államoknak a vezető körei azonban nem nézik jó szemmel szocialista országainkat; viszont nekünk sem tetszik az ő rendszerük, amely a dolgozók kizsákmányolásán alapszik. Minthogy azonban sem a mi államainkat, sem pedig a kapitalista államokat nem lehet más bolygóra költöztetni, egy pusztító háború helyett kölcsönösen el kell fogadnunk a békés egymás mellett élés szabályait. A szocialista országok azt kívánják — s az emberiség érdekei megkövetelik —, hogy a két rendszer közötti harc békés verseny keretében folyjék.

Jól tudjuk azonban, milyen gyűlölettel igyekezett a világimperializmus még csirájában meglojítani a munkások és a parasztok első államát — a szovjet államot. Saját tapasztalatainkból tudjuk, milyen szemmel nézte az imperialista burzsoázia a többi szocialista ország megszületését: ami Romániát illeti, nem volt

olyan harci eszköz — a „történelmi” pártok segítségével szervezett összekülvetés, felforgató akciók és kémtevékenység pénzelése, gazdasági zárlat, rágalmozó propaganda —, amelyhez ne folyamodtak volna az imperialista hatalmak, hogy megakadályozzák a népi demokratikus rendszer megteremtését, majd pedig megszállásukat.

Tudjuk, hogyan szervezték meg az amerikai imperialista körök fegyveres intervenciókat a nekik nem tetsző guatemalai demokratikus rendszer felszámolásáért. Láttuk, hogyan léptek fel Anglia és Franciaország imperialista uralkodói körei, amikor Egyiptom államotította a Szezi-csatornát. Nyíltan szólva, rá kell mutatnunk arra, hogy az agresszor országoknak a csatorna kihasználásával szerzett profitjait nem is lehetett összehasonlítani azzal a profittal, amit az angol, amerikai, francia, német, olasz és más monopóliumok évtizedeken át szereztek a jelenleg szocializmus építő országok kizsákmányolásából. Naivitás lenne azt hinni, hogy az imperialista hatalmak másokért jártak volna el a szocialista országokkal, mint Egyiptommal, és hogy inkább „kesztyűs” kézzel bántak volna velük, mint Port Saiddal.

Mind Románia, mind pedig a többi szocialista ország esetében csakis a szocialista országok egységének, az őket az erős szocialista táborban egyesítő szolidaritásnak tulajdonítható, hogy az imperialista hatalmak nem merték és nem merik országukat megfutamítani.

A jelenlegi szakasz az történelmi tanulságok megismerését szolgálja, amely a reakciós imperialista körök fokozott tevékenységükért.

Lehet-e „egydolalu tézisnek” vagy illuzórikusnak tekinteni az Egyiptom elleni agressziót, Nyugat-Nemétország gyors ütemű újrafelfegyverzését, amerikai katonai támaszpontok létesítését és atomfegyverrel ellátott egységek létesítését a szocialista államok körül, a magyarországi ellenforradalmi puccskísérlet megszervezését, az „Eisenhower-elv”-et, a kapitalista országok kommunista pártjai és munkásszervezetei ellen indított, fasizista támadásoktól kísért félkezesített kampányt?

K. Popovics elvtárs úgy állítja be a dolgokat, mintha a nemzetközi küzdőteret két, célkitűzéseiben azonos, hasonló „tömb” létezne s figyelmen kívül hagyja korunk alapvető és elvitathatatlan valóságát, nevezetesen azt, hogy a nemzetközi életben a különböző és egymással ellentétben álló két vonal nyilvánul meg. Az egyik vonal a nemzetközi feszültség enyhítése és az államok közötti együttműködés fejlesztése irányul, az egyenlőség, a függetlenség tiszteletbentartása és az államok belügyeibe való be nem avatkozás elvei alapján. Ezen a vonalon haladnak következően külpolitikájukban a szocialista országok. Mint ismeretes más, nem szocialista országok is támogatják ezt a vonalat.

Azzal ellentétben másik vonal a nemzetközi kapcsolatokban fennálló feszültség enyhülésének megakadályozására, háborús kalandok szervezésére, a népek elnyomására és leigázására irányul. Ezen a vonalon haladnak az imperialista körök.

Popovics elvtárs beszédében hangsúlyozza, hogy a világbán „eluralgott a politikai kérdések katonai-stratégiai szempontból való tárgyalásának módja, a gazdasági és katonai hatalomnak és az ezen alapuló politikának magasabb szintű érdekében, hogy érdek- és befolyási szférákra osszák fel a világot”.

Popovics elvtárs azonban elmulasztja pontosan megnevezni, hogy kikre jellemző ez a cselekvési mód, kik akarják a vitás politikai kérdéseket fegyver és „erőpolitika” útján megoldani, kik szorgalmazzák a hidegháborút — és kik harcolnak a népek érdekeivel ellentétben eme politikai ellen, kik harcolnak állhatatosan a nemzetközi feszültség enyhítéséért, a béké megvédéséért és megszállásért.

De lehet-e egyáltalában egy kalap alá venni a szocialista tábor országait — amelyek világosan és határozottan leszögezték, hogy a békévédelmének vonalán haladnak — az agresszív imperialista körökkel, amelyek ellentétes politikát folytatnak a béké és a szocializmus érdekében? Így aztán amolyan mesterséges ködféle keletkezik és ebben a ködben már nem lehet megkülönböztetni, hogy kik a béké és a szocializmus hívei, kik pedig az ellenségéi.

Egyetértünk Popovics elvtársnak azzal az álláspontjával, hogy a békéerőinek növekedése összefügg a munkássztyál egyre növekedő szerepével, a szocializmus erőinek megerősítésével és tulsúlyba kerülésével. Ezeket az erőket azonban semmiesetre sem lehet különválasztani, vagy elszigetelten szemlélni a szocialista államok létezésétől, ahol a hatalom a munkássztyál kezében van, a szocialista államok szolidaritásától és egységétől, attól a hatalmas politikai és anyagi erőttől, amit a szocialista

tábor — a nemzetközi munkásmozgalom és a béke híveinek más erői mellett — a béke szocializmusában állít. Felvetődik a kérdés: miért támadja a nemzetközi reakció oly hevesen és oly állhatatosan a szocialista országok egységét és testvéri szolidaritását? Világos, hogy éppen azért, mert a béke ellenségei a szocialista táborban látják agresszív terveik legfőbb akadályát.

Különösen a jelenlegi körülmények között, amikor a nemzetközi életben két, egymással ellentétes irányvonal mutatkozik meg, amikor az agresszív körök megkísérik újabb háború felé irányítani a dolgok menetét, véleményünk szerint hiba egy kalap alá venni a haladás és béke erőit a reakció és háború erőivel, hiba kétségbe vonni erőink egysége megszállásának szükségességét.

A Borba azt írja, hogy a kommunista és munkáspártok az idealista filozófiát, pontosabban a pragmatikus filozófiát vallják magukénak, mert ennek a filozófiának értelmeiben csak az igaz, ami hasznos és hamis mind az, ami az imperialistáknak hasznos. Anélkül, hogy filozófiai vitába bocsátkoznánk, meg kell állapítanunk: a legfőbb objektív igazság ebben a kérdésben az, hogy minden arra irányuló kísérlet, hogy kétségbe vonják a szocialista országok egységét és az egység szüntelen megerősítésének szükségességét, csak kárára lenne a béké és a szocializmus erőinek.

Másodszorban, hogyan lehet közös nevezőre hozni két olyan különböző fogalmat, mint az, hogy szocialista tábor — amelyet a szocialista országok azonos gazdasági-társadalmi és politikai struktúrája, közös célkitűzései és alapvető érdekei, közös ideológiája, a testvéri együttműködés és kölcsönös segélynyújtás jellemez, és azt, hogy katonai tömb, főként, amikor ismeretes, mennyi állhatatossággal és milyen következetesen harcol a Szovjetunió és a többi szocialista ország azért, hogy megátolják a világ katonai tömbökre való osztását?

A kérdés felvetésének ez a módja természetesen csak zavart kelthet.

Az a tény, hogy a nemzetközi szocialista tábor és a kapitalista tábor, nem a „tömb”-politikának az eredménye, hanem elkerülhetetlen következménye annak a ténynek, hogy számos országban győzött a szocializmus, más országokban viszont még a kapitalizmus maradt fenn. Ez egyébként igazolja a lenini tézisek helyességét. Lenin, a jelenkori kapitalizmus sajátosságait elemelve, felidezte a kapitalizmus egyenlőtlen gazdasági és politikai fejlődésének törvényét, amely szerint lehetséges a szocializmus győzelme eleinte csak néhány országban. Ha a szocializmus győzelmének meg lettek volna az egyidejű feltételei minden kapitalista országban, világos, hogy ma nem létezne két tábor a nemzetközi küzdőterén.

A szocialista tábor és a szocialista táborot képező országok szolidaritása objektív jelenség a jelenkori társadalom fejlődésének mostani szakaszában. Ezt a valóságot nem lehet idezőjelek közé tenni. Ez a valóság nem konjunkturalis jellegű és nem is lehet az, mert a két tábor fennállása a világ szocialista országokra és kapitalista országokra való megosztásával van összefüggésben.

Ami a katonai tömböket illeti, létezésük a második világháború után kialakult bizonyos konkrét nemzetközi hatalomnak és az ezen alapuló politikának magasabb szintű érdekében, hogy érdek- és befolyási szférákra osszák fel a világot”.

A szocialista országok az énkényszerítette a varsói szerződés megkötésére, hogy az Atlanti- és a Földközi-tenger övezeteiben, valamint a Közel-Keleten egész sor agresszív katonai tömböt szerveztek, hogy a szocialista országok körül amerikai katonai támaszpont-övezet létesítetk, hogy az imperialista hatalmak fokozták agresszív tevékenységüket, s főként irányt vettek a német imperializmus helyreállítására. A NATO-éle agresszív tömb és a varsói szerződés közötti különbség a varsói szerződés védelmi jellegű, nyílt szerződés, amelyhez más országok is csatlakozhatnak, társadalmi-politikai rendszerükre való tekintet nélkül; olyan szerződés ez, amely kötelezi a résztvevő országokat, hogy tartózkodjanak az erőszak alkalmazásától a vitás nemzetközi kérdések megoldásában, stb.

A Varsói Szerződésben résztvevő szocialista országok, amikor megkötötték ezt a szerződést, ezt ármenetileg jelölték, de az adott nemzetközi helyzetben feltétlenül szükségesnek tekintették biztonságuk és függetlenségük megvédése szempontjából. Jugoszlávia külügyminiszterének és a Borbának bizonyára van tudomása arról, hogy a Varsói Szerződésben résztvevő államok a kollektív biztonsági rendszer létrehozása esetén minden katonai tömb megszüntetése mellett foglaltak állást, beleértve a Varsói Szerződést is.

Nem óhajtnak katonai tömböket, de minthogy jelenleg fennállnak az imperialista hatalmak által szervezett tömbök, amelyekről jól tudjuk, hogy a szocialista országok ellen irányulnak, nem maradhatunk védtelenek az ellenséggel szemben.

A szocialista tábor országai, szem előtt tartva népeik léteérdekeit és a szocializmus ügyének érdekeit, egyöntetűen és eltökélten támogatják a Varsói Szerződést s megszállásait nemzetközi függetlenségük és biztonságuk védőpajzsának tekintik.

A szocialista táborhoz való tartozás nem jelent önmagába-zárkózást, nemzetközi elszigetelődést. Mint ismeretes, az imperialista propaganda, több mint egy évtizeddel ezelőtt, a szocialista országok elleni rágalomhadjáratát során kiigyalta a „vasfüggöny” elméletét. Az élet azonban világosan megmutatta, kik kedvelik az elszigetelődési politikát. Jól ismertek a szocialista országok lankadatlan erőfeszítései a nemzetközi együttműködés kifejlesztésére, a kereskedelmi és üzleti kapcsolatok kibővítésére, a kulturális és sportcserekre, stb., mint ahogy jól ismert az imperialista hatalmak megkülönböztetési politikája is.

Kocsa Popovics elvtárs beszédében utal arra, hogy „Jugoszlávia nem vesz tömbökben részt” és kijelenti, hogy a szocialista országok egyes vezető köreiből „csalódást” keltett ez az álláspont.

Véleményünk szerint itt a kérdés lényegének elferdítésével állunk szemben. Jugoszlávia csatlakozása valamely államcsoportosuláshoz természetesen olyan kérdés, amelyben csak maga dönthet. Egyszerűsített hangulatozunk kell, hogy a szocialista tábor országai rokonszenvvel tekintenek bármely országra, amely nem akar részt venni agresszív tömbökben (NATO-ban, SEATO-ban, bagdadi paktumban, stb.), vagy nem akarja sorsát hozzákapsolni ilyen tömbökhöz.

Minthogy azonban K. Popovics elvtárs beszédében a szocialista országok egységét felcséri a „tömb” fogalmával, voltaképpen tagadja a szocialista országok egységének és szolidaritásának magát az eszméjét is.

Ebből a szempontból K. Popovics elvtárs álláspontja valóban csak „csalódást” okozhat.

E kérdésnek kapcsán rá kell mutatnunk arra, hogy az utóbbi időben egyes jugoszláv lapokban — olyan elméletekkel találkozhatunk, amelyek szerint a szocialista országok egységét „a békés egymás mellett élésre” kellene korlátozni, s a szocialista országok közötti kapcsolatok ugyanolyanok kellene hogy legyenek, mint egy szocialista ország és egy tőkes ország kapcsolatai.

A szocialista országok a nemzetközi munkásmozgalom vívmányai, e mozgalom biztos és hű támaszai, s a dolgozók szeretete övezi őket. Egyetlen dolgozó sem tekinthet valamely szocialista országot ugyanugy, mint egy tőkes országot, s még kevésbé teheti ezt egy kommunista. Igazuk van a jugoszláv elvtársaknak, amikor azt állítják, hogy a szocialista erők és a szocializmus felé irányuló törekvés növekszik az egész világon, de ez nem jelenti azt, mintha egy olyan országot, amelyben a hatalom a dolgozókkal kizsákmányoló és elnyomó monopolista trösztök kezében van, azonosítani lehetne egy szocialista országgal, amelyben a hatalmat a munkások és a parasztok gyakorolják.

A békés egymás mellett élés „pancsa sili” néven ismert elve — a jog egyenlőség, a területi sérthetatlenség, a függetlenség és a szuverenitás kölcsönös tiszteletbentartása, a belügyekbe való kölcsönös be nem avatkozás és meg nem támadás — éppen ezért igen fontos pozitív tényező a nemzetközi kapcsolatokban. A béke erőt és mindenkéltől a szocialista országok eltökélten támogatják ezeket az elveket.

De a szocialista országok között vannak minőségileg magasabbrendű kapcsolatok is. Eppen ezek az alapvető tényezők, amelyeken a szocialista országok egysége felépül — rendszerük közös jellege, céljaik és ideológiájuk közössége — teszik lehetővé, hogy a szocialista országok sokkal szélesebb és mélyreható kapcsolatokat teremtsenek egymás között, mint a tőkes országokkal és elökegíti azt, hogy a proletár nemzetköziség alapján a testvéri szolidaritás és az elvtársi, kölcsönös segélynyújtás kapcsolatai honosodjanak meg közöttük.

Lehetséges-e a szocialista országok kapcsolatait az együttélés szabályaira korlátozni, miként a különböző társadalmi rendszerű és ellentétes célú államok között?

Kétségtől nem. Ez eltávolodás lenne a proletár nemzetköziség marxista elvétől.

„A szocialista országok egymás mellett élésének” elméleti lényegében figyelembe kell venni a világ két ellentétes gazdasági-társadalmi rendszerre való osztottságát. Ez az elmé-

let tagadja a szocialista és a tőkes országok közötti lényeges különbségeket, valamint a szocialista országok közös vonásait és közös történelmi céljait.

II.

Köztudomásu, hogy a szocialista országok között a történelemben eddig ismeretlen, teljesen újfajta kapcsolatok jöttek létre. E kapcsolatok lényege a függetlenség, az egyenlőség, a kölcsönös érdekek és a nemzeti szuverenitás elveinek tiszteletbentartásán alapuló elvtársi együttműködés és kölcsönös segélynyújtás. Első ízben történt meg, hogy a területükre, erejükre, gazdaságuk fejlettségükre nézve különböző országok kapcsolatai az egyenlőség és a kölcsönös segélynyújtás alapján jöttek létre.

A szocialista országok között újfajta kapcsolatok rendszerének kialakítását kezdték fogva az a tényező állt, hogy a Szovjetunió erőteljes, hathatós és sokoldalú segítséget nyújtott a többi szocialista országoknak, még pedig olyan időszakban, amikor saját maga is hősi erőfeszítéseket tett a háború okozta mély sebek bevigyítására.

A szocialista országok közötti gazdasági és kulturális fejlődése, műszaki-tudományos haladása elképzelhetetlen lett volna a szocialista együttműködési kapcsolatok nélkül. Egyben hangsúlyozni kell, hogy a szocialista országok által kifejlesztett újszerű nemzetközi kapcsolatok, amelyek szöges ellentétben állnak a tőkes országok által kialakított légiázó, szolgátságot jelentő kapcsolatokkal, nagy befolyást gyakoroltak nemcsak a szocialista táboron belül, hanem azon kívül is a nagy kapitalista monopóliumok uralmának alávetett kis, függő vagy pvarmati országok népeire. Az élet azt bizonyítja, hogy az imperialista hatalmak kénytelenek számotvetni e kapcsolatok létezésével, erejével és a népek re gyakorolt hatásával.

Ennélfogva az újitpusú nemzetközi kapcsolatok megteremtése az összes népek nagy történelmi jelentőségű vívmánya.

Az ilyenszerű kapcsolatok rendszerének megteremtése természetesen nem mehetett végbe bizonyos akadályok leküzdése nélkül. Nem felel meg a valóságnak a Borba állítása, amely szerint különböző kommunista és munkáspártok azt hangsúlyozták, hogy a szocialista országok kapcsolataiban sohasem merültek fel nehézségek, vagy amikor a pártok hibáitól rója fel, hogy „elhallgatták” ezeket a kérdéseket.

A társadalmi élet bonyolult jelenségeit elmélyülten tanulmányozó kommunista pártok előtt teljesen világos, hogy a többszáz millió emberrel felálló országok nagy család-jának tagjai közötti kapcsolatokat szabályozó új normák nem jöhetnek létre azonnal a legelőkeltebb formában. Ezek a normák a történelemben eddig ismeretlen, teljesen új dolgokként jelenek meg: a kapitalista világ nemzetközi kapcsolatainak tapasztalata nem szolgálhatja mintául. Az új kapcsolatok bonyolult folyamat útján alakultak ki és ennek során felerültek hiányosságok, nehézségek és hibák.

A SzKP XX. kongresszusa rendkívül bátran és határozottan, példás elvszerűséggel, keményen megbírált azokat a torzításokat és hibákat, amelyek ártottak az egyenlőség, a szocialista országok kapcsolataiban. Köztudomásu, hogy az összes kommunista és munkáspártok következetes intézkedéseket tettek és tesznek e hibák felszámolására és káros következményeik helyrehozására. Hogyan lehet tehát az állítani, hogy elhallgatták ezeket a kérdéseket?

Mindenekelőtt, elejétől fogva meg kell mondani azt, ami valóban fontos és amit a Borba ténylegesen elhallgat, azt, hogy a szocialista országok kapcsolataiban megnyilvánult hiányosságok és gyengeségek, minden komoly negatív következménnyel együtt, nem szüntették meg azt, ami a lényeges ezekben a kapcsolatokban. Míg a kapitalista országok kapcsolatainak döntő és lényeges vonása az országok közötti egyenlőtlenesség, az, hogy az erősebb elnyomja a gyengébbet, a szocialista országok kapcsolatainak lényeges vonása éppen az egyenlőség, az elvtársi együttműködés, a kölcsönös előnyök. Az egyenlőség elvének bármilyen megszegése homlokegyenest ellenkezik a szocialista országok közötti kapcsolatok természetével. Eppen ezért lehetséges az, hogy a kommunista és munkáspártok hatékony intézkedésekkel kiküszöböljenek és megfélemlen helyrehozzanak bármilyen fogyatékosságot vagy hibát.

Országunk, ugyszintén más szocialista országok tapasztalata bizonyítja, milyen gyümölcsözőek ezek a kapcsolatok. A román nép a Szovjetuniótól kapott segítségben és azokban az előnyökben tapasztalja e kapcsolatok hatékonyságát, amelyeket az összes szocialista országokkal való testvéri együttműködés biztosít számára. Ilyen körülmények között országunk dolgozóit rendkívül rövid idő alatt el tudták érni azt, hogy a gazdaságilag elmaradott, iparilag gyengén fejlett

Románia, teljes virágzásban lévő, erős iparral és szakadatlanul fejlődő, a multhoz képest összehasonlíthatatlanul magasabb műszaki színvonalon álló mezőgazdasággal rendelkező országgá váljék. Megszerveztük például az ország bizonyos jelentős természeti kincseinek észszerű kiaknázását, új iparágakat teremtetünk, nagyszabású építkezéseket hajtottunk végre. Kulturális téren is nagy haladást értünk el. E kapcsolatok hatékonysága megnyilvánult abban a segítségben is, amelyet országunk nemzetközi helyzetének megszüldítésében kapott: Románia független, szuverén országgá vált s olyan nemzetközi pozíciója van, amilyen a multban sohasem volt.

Jogosan mondta Togliatti elvtárs: „A Szovjetunió eddig hatalmas mértékben támogatta a szocialista országok fejlődését, segítette őket nehézségeik leküzdésében, gyárak építésében, a technika legfejlettebb vívmányainak bevezetésében egészen a legkorszerűbb atomberendezésekig. Ha ki lehetne számitani ennek a segítségnek az anyagi értékét, szédületes számokat kapnánk. A Szovjetunió népei e feladat teljesítésével és a hozott áldozatokkal az egész munkásmozgalom elvülhetetlen elismerését vívták ki.”

Másodszorban lehetetlen, hogy a Borba ne tudná, hogy azoknak a fokozott akcióknak a keretében, amelyeket az SzKP különösen a XX. kongresszus óta folytat a korábbi hibák felszámolásáért, a Szovjetunió rendkívül fontos orvorkorlati intézkedéseket fogantatosított. Ismeretes a Szovjetunió kormányának e kérdésben közzétett 1956 október 30-i nyilatkozata, valamint az ezt követő intézkedések összessége. Ezen a téren megemlíthetjük a jól ismert leningyi—szovjet tárgyalásokat, valamint más népi demokratikus országok képviselőivel folytatott tárgyalásokat, amelyek mind a kölcsönös egyenlőség és bizalom szellemében zajlottak le és teljes sikerrel zárultak. A Román Népköztársaság és a Szovjetunió kormánykötöttései, a tárgyalásai olyan egyezményre zártultak, amelyek nagy fontosságu van népgazdaságunk szüntelen fejlesztésére, iparunk egyes alapágainak fejlesztésére, az aszály következményeinek leküzdése, mezőgazdaságunk fellendítése, népünk életszínvonalának emelkedése szempontjából. A szocialista országok közötti kapcsolatokban nincs olyan probléma, amelyet ne lehetne megoldani a kölcsönös elvtársi egyetértés szellemében, az egyenlőség elvének hiánytalan valórváltását követően.

Saját tapasztalatunkból tudjuk, hogy a kapitalista hatalmak a multban NEM HIBAKAT követtek el országunkkal szemben, hanem elnyomták és évtizedeken át rendszeresen fosztogatták országunkat. Az ilyen „hibákat” nem lehetett megszüntetni, mert magából az imperializmus természetéből eredtek, s e „hibák” csak akkor szűntek meg, amikor országunk lerázta az imperialista igrát.

Lehetetlen, hogy a Borba ne ismerne mindezt.

Kinek használhat hát, hogy a jugoszláv cikkírók minduntalan és egyoldalúan visszatérnek a multbeli hibákra, olyan fényben tüntetve fel őket, amely meghamisítja a kapcsolatokat lényegét, s elhallgatják az elmulyított bírálatot és a hibák kiigazítására fogantatosított intézkedéseket?

Teljesen egyetértünk a Borba cikkének szerzőivel abban, hogy az elvtársi vitában nincs helyük a rágalomnak. Ennek az állításnak azonban, sajnos, ellentmond az, hogy a cikk írói igyekeznek sőt színbén feltüntetni a szocialista országok kapcsolatait és kétségeket ébresztetni irányukban.

A Borba cikke szerint ellentmondás van a szocialista országok egysége és függetlensége, vagyis a nemzeti érdekek és internacionalista feladataik között.

Az élet azonban azt bizonyítja, hogy a legmagasabb szintű érdekek — a szuverenitás megvédése, a gazdasági és kulturális előrehaladás, a nép jólétének megteremtése — leginkább a többi szocialista országgal való testvéri együttműködés és az internacionalista kölcsönös segélynyújtás alapján valósulhatnak meg. A szocialista tábor erősítése — a legfőbb internacionalista kötelesség — mindegyik érdekelt ország gazdasági és kulturális felvirágzása alapján történik. A szocialista táborhoz való tartozás és a szocialista országok szoros egysége nemcsak hogy nincs ellentétben a nemzeti függetlenség biztosításával, hanem ellenkezőleg, a legjobb biztosíték ennek megvédésére.

Helyesen mondta Gomulka elvtárs, hogy „Lengyelország sorsa, biztonsága, fejlődése és a világban elfoglalt helye a szocialista tábortól függ. Csakis szocialista Lengyelország élhet és fejlődhet, egy olyan Lengyelország, amely az egyenlőség alapján baráti, jó kapcsolatokat tart fenn a Szovjetunióval és szövetségben áll a népi demokratikus országokkal, amely a kölcsönösség elve alapján az együttműködés és az egymás mellett élés politikáit foly-

(Folytatása a 4-ik oldalán.)

A szocialista tábor egysége — a szocializmus építésének előfeltétele

(Folytatás a 3-ik oldalról.)

talja a kapitalista országokkal". Az összes kommunista pártok osztóznak ebben a véleményben.

A szocialista országok kapcsolatainak kérdésében figyelembe kell venni, hogy a kommunista és munkáspártok vezetői erővé váltak ezekben az országokban. Kapcsolataik szorosabbra fűzése erőteljes, jólékony hatással van az államok közötti kapcsolatokra.

Eppen a kommunista és munkáspártokra, a kommunista pártok és a szerep, hogy szüntelenül erősítsék az internacionalista kapcsolatokat s eltökélten visszaverjék mindazt, ami bármilyen formában is gátolná ennek az elvnek a valóra váltását.

Minden kommunista pártnak kötelessége, hogy a maga részéről hozzájáruljon a szocialista erők nemzetközi szolidaritási kapcsolatainak erősítéséhez és fejlesztéséhez.

Nem lehetnek pozitív hatással a szocialista országokkal való baráti kapcsolatok erősítésére azok a támadások, amelyek a szocialista országok egysége és testvéri szolidaritása, a Szovjetunióval való barátság ellen irányulnak, vagyis ama alapelvek ellen, amelyeken ezen országok külügyi állampolitikája nyugszik.

III.

Nincs lehelősségünk arra, hogy egyetlen cikk keretében bővebben kitérjünk néhány jogszárv elvtárs többi tényszerű vagy állásfoglalására is, amelyekkel nem érthetünk egyet. Itt mindenek előtt utalunk arra a szándékra, hogy a kommunista és munkáspártok vezetői „szálinistákra” és nem „szálinistákra” akarják osztani, s e pártok vezetésében olyan ellentétes csoportok kialakítása mellett kardoskodnak, amelyek közül egyeseket támogatni kellene, másokat pedig eltávolítani. A kommunista és munkáspártok ezt nem tekinthetik egynek, mint a más pártok és államok belső ügyeibe való beavatkozás egyik formájának.

Helytelennek tartjuk azt a tézist is, hogy a magyarországi kommunizmusnak „hiábavalóak” a hősi erőfeszítései a népi demokratikus államhatalom és a munkásosztály marxista-leninista pártjának újjászervezésére; helytelennek tartjuk azokat a sugallatokat is, hogy adják át a hatalmat az úgynevezett „területi tanácsoknak”, amelyekben a reakciós elemek voltak túlsúlyban. Ez a hibás állásfoglalás nem tekinthető a magyarországi kommunizmusnak és a munkásosztálynak nyújtott segítségként.

Ugyisint nem fogadhatjuk el azokat az elméleteket sem, amelyek szerint a szocialista fejlődés „spontán módon” és „önmagától is” lehetséges, a munkás-paraszti államnak pedig nem kellene közelélnie a társadalmi-gazdasági kapcsolatok terén. Nem érthetünk egyet azzal a tézissel sem, amely szerint „a proletariátus és a burzsoázia vizsgálja” vagyis az osztályharc „a szocialista forradalom csupán kiindulópontját” jelentené — mivel a valóságban az osztályharc objektív törvényszerűség, amely a kapitalizmusról a szocializmusra való átmenet egész szakaszát jellemzi. Véleményünk szerint az ilyen elméletek elkerülhetetlenül a proletárdiktatúra tagadásához vezetnek. A proletárdiktatúrának, a marxizmus-leninizmus lényegének a tagadása pedig azt jelenti, hogy a munkásosztályt megfosztjuk a szocialista társadalom építésének fő eszközétől, a kizsákmányoló osztályok ellenállásának legyőzéséhez szükséges legerősebb fegyvertől.

A Borba említett cikkében, valamint a jugoszláv sajtóban közölt más anyagokban semmibe vesszük a kommunista és munkáspártok arra irányuló törekvését és tapasztalatát, hogy a tömegeket bevonják az állam és a gazdaság vezetésébe. Amde ez a magatartás voltaképpen tagadja a nemzetközi munkásmozgalom történelmi jelentőségű tapasztalatait. A valóság az, hogy valamennyi szocialista állam kommunista és munkáspártjai a legnagyobb figyelmet fordítják a szocialista demokrácia további fejlesztésére, a dolgozók kezdeményező készségének és alkotó tevékenységének fejlesztésére, a bürokrácia leküzdésére és mindazokra az akadályokra, amelyek fékezik a tömegek széleskörű részvételét a szocialista építésben és az államvezetésben. Jugoszláviának megvannak a saját tapasztalatai ezen a téren és olyan formákat használnak, amelyek a gyakorlati eredmények fényében kell tanulmányozni. De a Jugoszláviában használatos formákön kívül léteznek a tömegek bevonásának

más formái és módszerei is és sikeresen alkalmazzák is őket. A nemzetközi munkásmozgalom ismeri azokat a formákat és módszereket, amelyeket az SzKP használ a millió tömegeknek az állam és a gazdaság vezetésébe való bevonására. Nagy és tanulságos tapasztalatai vannak ezen a téren Kína Kommunista Pártjának is. Nem lehet és nem helyes megkísérélni, hogy rákényszerítsék valamely pártot a kérdések megoldásának bizonyos módszerét vagy gyakorlati formáját.

A kommunista és munkáspártokat a szocialista építés bonyolult kérdéseinek megoldásában biztos irányítók — a marxista-leninista tanítás vezérli. A kapitalizmusból a szocializmusba való átmenet egységes folyamata a különböző országokban más és más formában, minden egyes ország gazdasági, történelmi és nemzeti sajátosságának megfelelően megy végbe. A marxista-leninista tanítást a feltételek szem előtt tartásával alkotó módon kell alkalmazni. Minden egyes kommunista pártnak egyszerűsített kötelessége küzdeni a marxista-leninista tanítás alapjainak megvédelméért. A Zsenminszibao, Kína Kommunista Pártja Központi Bizottságának lapja „Még egyszer a proletárdiktatúra történelmi tapasztalatairól” című figyelemreméltó cikkében óva int ama nagy hibától, amelyet azok okoznak a proletárforradalom ügyének, akik Sztálin élete utolsó szakaszában elkövetett hibáiból és a korábbi magyarországi vezetők hibáiból kiindulva tagadják a proletárdiktatúrát vonatkozó marxista-leninista alapelveket, amelyeket rágalmozó módon „szálinizmusnak” és „dogmatizmusnak” neveznek.

A kommunista és munkáspártok az évek során gazdag tapasztalatot szereztek abban, hogy a marxizmus-leninizmust alkotó módon alkalmazni az országok viszonyaira. A ténylek és a történelmi tapasztalat világánál indokolatlanul bizonyulnak egyes jogszárv ciklikus ama próbálkozásai, hogy kizárólag saját magukat tüntessék fel annak a mozgalmaknak a zászlavivőjeként, amelynek célja, hogy minden egyes ország konkrét viszonyainak és sajátosságainak megfelelően alkotó módon alkalmazzák a marxizmust. A Borba cikke szerint más kommunista és munkáspártok csak most jöttek rá ennek a szükségességre.

Ez téves szempont, Lenin évtizedekkel ezelőtt hangoztatta, hogy a kapitalizmusból a szocializmusba való átmenet, formáját tekintve, sokféleképpen és különböző módon megy majd végbe; állhatatosan követelte a kommunizmustól, hogy tanulmányozzák figyelmesen és tartásuk szem előtt az építés konkrét sajátosságait. Noha voltak dogmatikus hibák is, s egyes országok egyszerűen lemásolták más országok tapasztalatait, a gyakorlat azt mutatja, hogy a kommunista és munkáspártok általában szem előtt tartották ezt a lenini tanítást, s így jelentős sikereket értek el. A szocialista építés formái és módszerei különbözőek a szocialista országokban; több tekintetben eltérnek egymástól nálunk és a Szovjetunióban, Kínában és Csehszlovákiában, Lengyelországban és Bulgáriában, stb. Az SzKP XX. kongresszusa erősen szembeszállt a dogmatizmus mindenfajta megnyilvánulási formájával, s ismételt hangsúlyozta, mennyire szükséges és mennyire fontos, hogy minél gondosabban figyelembe vegyünk a nemzeti tényezők valamennyi sajátos elemét a szocialista építésben és az egész nemzetközi munkásmozgalomban. Az összes kommunista és munkáspártok által az utóbbi időben elfogadott dokumentumok és gyakorlati intézkedések azt tükrözik, hogy nagy figyelmet fordítanak erre a kérdésre.

A szocializmus építésében minden ország sajátosságai szerint használja a neki megfelelő formákat és módszereket. Ezeknek a különbségek nem zárja ki a közös és minden országra érvényes lényeges vonások létezését. Ezek a vonások nem függenek önkényes, szubjektív módon attól, hogy egyesek vagy mások óhajtják-e vagy sem alkalmazni őket; ezeket a vonásokat objektív módon magának a szocialista forradalom kibontakozásának a törvényei, a gazdaság szocialista átalakításának jellegzetességei, a társadalmi osztályösszetétel határozzák meg. Ezeknek a lényeges közös vonásoknak az elfogadását senki sem követeli meg, ezt egyedül a társadalmi fejlődéstörvényei döntenek el.

Az SzKP nemzetközi tapasztalatainak nagy jelentősége éppen abban

rejlik, hogy a Szovjetunió, amely elsőnek építette fel a szocialista társadalmat, az egész munkásmozgalom számára megkönnyíti, hogy megkülönböztesse azt, ami lényeges, közös és alapvető a szocializmus felépítésében bármely országban.

Az SzKP tapasztalata bebizonyította, hogy ezek közé az alapvető tényezők közé tartozik a dolgozó tömegek vezetése a munkásosztály marxista-leninista pártja által; a munkásosztály vezető szerepe a hatalom kivívásáért folyó forradalmi harcban; a proletárdiktatúra, mint a gazdaság szocialista átalakítására és a kizsákmányolás felszámolására szolgáló eszközök a megszervezése; a gazdaság és a kultura fejlesztésének tervszerű állami vezetése; az állam, mint fegyver az imperialista hatalmakkal szemben; a béke megvédése és a dolgozók nemzetközi szolidaritásának meg erősítése.

A Román Munkáspárt határozottan állást foglal a szocialista tábor egységéről, további erősítése mellett, határozottan állást foglal nagy barátunkkal, a Szovjetunióval és az összes szocialista országokkal, a béke és a szocializmus összes erőivel való testvéri egység mellett. A román nép legmélyebb meggyőződéssel támogatja ezt a politikát, mert ez összhangban áll létezőivel. Népünk teljes mértékben és egyetemesen helyesli ezt a politikát s a nép támogatása népi demokratikus rendszerünk erejének és megingathatatlan szilárdságának egyik forrása.

A szocialista országok népei, mint számuk fényére, úgy vigyáznak testvéri egységükre, mert jól tudják, milyen létfontosságú az egység, jól tudják, hogy ez forradalmi vívmányok védelmének és szocialista építő munkájuk fejlesztésének nemzeti függetlenségük és a világ béke megvédésének, boldog életük megteremtésének talpköve. A szocialista tábor országainak kommunista és munkáspártjai így fogják fel valamennyien a szocialista országok egységét. Meg vagyunk győződve arról, hogy jogszárv elvtársaink is meg fogják érteni ennek az álláspontnak a helyességét, amelyet a kommunista pártok egyhangulag magukévá tettek.

A Román Munkáspárt állást foglal a Jugoszláv Kommunista Szövetségével való kapcsolatok fejlesztése mellett, mert ezeket a kapcsolatokat a munkásosztály pártjai és szervezetei közötti nemzetközi együttműködés szerves részének tekintik; a szocializmus hadállásának megerősítése s az összes szocialista erőknek a marxizmus-leninizmus zászlaja alatt való egysítése érdekében. A Román Munkáspárt el van fogadva, hogy a jövőben is minden szükséges erőfeszítést tegyen annak érdekében, hogy országunk és Jugoszlávia együttműködési kapcsolatai, a bukaresti és brioni román-jugoszláv nyilatkozatok előírásainak teljesítését, kölcsönös tiszteletben tartása alapján tovább bővíljenek. Meg vagyunk győződve arról, hogy a már eddig elért gyümölcsöző eredményeket mindkét fél erőfeszítésén alapján tovább fejleszthetjük, a tartós barátság eszméje s a szocializmus építésének közös célja által egybeűzőtt román és jugoszláv nép érdekében, a békeszerető erők és a társadalmi haladás érdekében az egész világban.

A mi számunkra a szocialista tábor egységének megszilárdulása, a nemzetközi proletárszolidaritás tovább fejlesztése a legfőbb parancs s ezt a román nép alapvető érdekei diktálják. A mi számunkra ez ugyanakkor elsőrendű internacionalista feladatot is jelent, mert az egész világ dolgozó reménységük megtestesítőjét és támogatójukat látják a szocializmus táborában, úgy tekintik azt, mint a békeért és társadalmi fejlődésért vívott harcuk bátyját.

Nem ringathatjuk magunkat abban az illúzióban, hogy az imperialista hatalmak a jövőben nem fogják kísérletet tenni a szocialista tábor egységének megingatására. Ezek a kísérletek azonban most is, a jövőben is, kudarcra vannak ítélve.

Szilárd egységbe tömörülve, a szocialista országok nagy megpróbáltatásokat vészeltek át győzelmezen, igen sok akadályt és nehézséget győztek le, jelentős sikereket értek el. Kétség nem fér ahhoz, hogy továbbra is szoros egységben haladva, megszilárdítják eddigi sikereiket és újabb eredményeket érnek el a szocializmus építésében és a béke megvédésében.

A román szakszervezeti küldöttség meleg fogadtatása Budapesten

BUDAPEST. (Agerpres.)

A Román Népköztársaság szakszervezeti küldöttsége, élén Gheorghe Apostol elvtárral, március 5-én megtekintette a MAVAG üzemeket, a Magyar NK egyik legnagyobb iparvállalatát.

A román szakszervezeti küldöttség kíséretében volt Martin Ferenc elvtárs, a kohéipari dolgozók szakszervezetének elnöke és Hamner József, a fémipari dolgozók szakszervezetének elnöke. A román szakszervezeti küldöttség széleskörű eszmecserét folytatott a vállalat igazgató-

ságának, üzemi bizottságának és munkástanácsának képviselőivel, akik ismertették az üzem termelésének megszervezését, a vállalat szakszervezeti életét és munkástanácsának tevékenységét.

A küldöttség megtekintette a legfontosabb üzemosztályokat és elismerését fejezte ki a közel tízezer munkás azon erőfeszítése felett, hogy mielőbb elérjék az október 23. előtti termelési színvonalat. A küldöttség tagjai ellátogaltak az öntödébe, a gőzmozdony- és villanymozdonygyárba, a szivattyú-gyárba és más üzemosztályokba. Az üzem főmérnöke a vállalat vezetésére nevében egy albumot adott át Apostol elvtársnak. Az album számos fényképen szemlélteti mindazokat az eredményeket, amelyeket a MAVAG a felszabadulás óta elért.

Gh. Apostol elvtárs köszönetet mondott a küldöttség nevében a baráti fogadtatásért és a vállalat tevékenységéről adott felvilágosításokért. Elismerését fejezte ki az

üzem jó szervezésével, valamint a műszaki kérdések és munkások magaskok szakmai képzettségével kapcsolatban, majd annak a kívánságának adott kifejezést, hogy testvéri kapcsolatok jöjjenek létre nemcsak a szakszervezetek között, hanem az azonos arcú vállalatok között is.

„Kérem, tolmácsolják testvéri üdvözléseket az összes munkásoknak, technikusoknak és mérnököknek. Kíváncsi vagyok, hogy milyen eredményeket értek el. Otthon el fogjuk mondani, hogy mit láttunk itt és minden meg fogunk tenni, hogy előmozdítsuk a népeink közötti barátság és együttműködés megerősödését” — mondotta végül Apostol elvtárs.

Március 5-én a román szakszervezeti küldöttség a fémipari dolgozók szakszervezeti szövetségének vezetőivel találkozott. A magyar szakszervezeti aktivisták tájékoztatták a román küldöttséget problémáikról. A megbeszélés a baráti együttműködés légkörében folyt le.

Ghana állam kikiáltása

AKKRA. (Agerpres.)

Aranypart törvényhozó testületének elnöke március 5-ről 6-ra virradó éjjelkor felolvasta Ghana független államává való kikiáltásáról szóló törvényerejű rendeletét. A törvényhozótestület épülete előtt összegyűlt több ezernyi tömeg még mielőtt az elnöke törvényrendelet felolvasását befejezte volna, a március 6-át jelző 12. órára, üdvözlésben tört ki „szabadság”, „szabadság” szavakat kiáltva táncolt, énekelt és tűzijátékot rendezett.

Ezzel egyidejűleg a törvényhozótestület palotájáról levonták a brit nemzeti lobogót és helyére Ghana, az új, független állam piros-sárga-zöld színű, a felszabaduló Afrikát jelképező fekete csillagu lobogóját húzták fel Ghana állam nemzeti himnuszának hangjai mellett.

—O—

Francia tiltakozás Nixon marokkói látogatása ellen

PARIZS. (Agerpres.)

Michel Debré, a Köztársasági Tanács tagja, március 5-én felkérte Guy Mollet francia miniszterelnököt, tiltakozzék Nixon amerikai alelnök marokkói magatartása ellen.

Mint a France Presse hírügynökség közli, Michel Debré rámutatott arra, hogy Nixon, az Egyesült Államok alelnöke, marokkói látogatása alkalmával Franciaországra nézve sértő magatartást tanúsított. „Nixon legutóbbi, Rabat-ban tartott beszédében egyetlen szívélyes szót sem mondott Franciaországról és a franciákról — mondotta Michel Debré — ellenkezőleg, kijelentette, hogy tárgyalásokat folytatott a marokkói szultánnal Algéria jövőjéről, anélkül, hogy kikérte volna Franciaország véleményét. Ez Franciaország szuverenitásának nyílt megsértése.”

Michel Debré követelte Guy Mollet miniszterelnöktől: tiltakozzék az amerikai kormánytól Nixon marokkói látogatása jellege ellen.

Dulles külügyminiszter sajtóértekezlete

WASHINGTON. (Agerpres.)

Dulles, az Egyesült Államok külügyminiszterének március 5-iki sajtóértekezletén elsősorban is a köz- és közép-keleti kérdésekről volt szó. A sajtóértekezleten felolvasták Dulles nyilatkozatát az izraeli csapatoknak Egyiptom területéről való kivonásával kapcsolatban. Az Egyesült Államok külügyminisztere tulajdonképpen helyeselte Izrael magatartását ebben a kérdésben. Alította szerint Izrael magatartása „a közgyűlés szempontjainak tiszteletben tartását bizonyította”, holott, mint ismeretes, Izrael több hónapig keresztül szabotálta az ENSZ-nek az izraeli csapatok Egyiptom területéről való kivonására vonatkozó határozatát.

Dulles kijelentette, hogy az izraeli csapatok kivonása „tartósabb és nyugodtabb” feltételeket teremt majd a világ e táján. Mégis az amerikai külügyminiszter ezúttal nyilatkozataiból kitűnik, hogy az Egyesült Államok továbbra is igyekszik fenntartani a feszültséget és e célból az ENSZ csapatok segítségével, el akarja ragadni Egyiptomtól Gaza területét, az Akabai öböl pedig ugynevezett „nemzetközi víztütné” akarja változtatni.

Dulles megerősítette az Egyesült Államok hivatalos képviselőinek előző, egy Egyiptom elleni agressziós tervét tartalmazó kijelentését. A

külügyminiszter kitért az elől a felelet elől, hogy véleménye szerint meddig is kell az ENSZ csapatoknak Gaza területén maradniuk. Am sejtetni engedte a sajtóértekezlet résztvevőivel, hogy az Egyesült Államok igyekezni fog az ENSZ csapatok állomásoztatását ezen a vidéken addig kitolni, amíg Egyiptom nem egyezik bele abba, hogy a Szezi csatornát a nyugati hatalmak feltételeinek megfelelően kezdje meg a hajózást.

Hasonlóképpen kitért az Egyesült Államok külügyminisztere a választás elől, ami Egyiptom és más államoknak ama amerikai terv elleni kifogásait illeti, miszerint Egyiptom szuverenitása ne terjedjen ki Gaza területére és az Akabai öbölre. Dulles rámutatott arra: Egyiptomnak az izraeli csapatok visszavonulása után tiszteletben kell tartani ezt az elvet, hogy „ne veszélyeztesse a békét.”

Dulles megkísérelte előírni Egyiptomnak a Szezi csatorna hajózási feltételeit és e tekintetben dicsőítő szavakkal emlékeztetett meg a nyugati hatalmak tervéről, amely tulajdonképpen a csatorna úgynevezett nemzetközi ügykezelését irányozza elő.

A sajtóértekezlet résztvevői ezután a köz- és közép-keleti országoknak juttatott amerikai segélyről intézkedéseket Dulleshez. A külügyminiszter azt válaszolta,

hogy ezt a kérdést mindegyik érdekelt országgal külön-külön oldják meg. Bejelentette, hogy az Egyesült Államok megújítja az Izrael-nek nyújtott segélyt, de kitért a felelet elől, hogy ez a lehetőséget nyújt-e az Egyiptomnak juttatandó amerikai segélyre és az Egyesült Államokban zárolt egyiptomi pénzalapok felszabadítására. A külügyminiszter sejtetni engedte, hogy az Egyesült Államok e kérdés megoldását attól teszi függővé, miszerint Egyiptom megfogadja-e vagy sem a Szezi csatorna működésére vonatkozó amerikai „tanácsokat.”

Dulles nem volt hajlandó kommentálni azt a hírt, miszerint a SEATO tagállamai miniszteri tanácsának legközelebbi Kanberrai ülésén megvizsgálják azt a lehetőséget, hogy az Egyesült Államok távirányított lövedékeket szállítson a szervezet tagállamainak. Dulles elismerte, hogy a SEATO tagállamai és elsősorban az Egyesült Államok különös érdeklődést tanúsítanak az indonéziai helyzet iránt, ahol mint ismeretes, jelenleg megerősödnek a demokrácia erők.

Dulles megvédte az Egyesült Államok kínai politikáját és különösen azt a ténnyt, hogy megtiltották az amerikai újságírók Kínába utazását. Dulles végül is kohlányokat talált a sajtóértekezlet résztvevői elé a népi Kínával kapcsolatban.